

KarawankenBote

Uprava Klagenfurt, Postfach 115 / Uredništvo v Klagenfurtu / Naročnina (se plača naprej) mesečno z dostavo na dom RM 1.— (vključno RM 0,20 za donašalce) / Odjavo naročbe tega lista za prihodnji mesec sprejme uprava samo pismeno in le do 25. tekočega meseca / Oglas RM 0,06 za milimeter stolpec

Stev. 101.

Krainburg, 23. decembra 1942

Leto 2.

KRIEGSWEIHNACHTEN 1942

Walter Henkels:

„In Gedanken bin ich bei Euch“

Ich bin heute zu Euch gereist, ohne Urlaubschein, ohne Fahrschein, nur mit dem leichten Gepäck meiner Träume und Gedanken beladen. Ich bin gekommen, um bei Euch zu sein, wenn die Kerzen am Weihnachtsbaum angezündet werden. Ich bin gekommen nur in Gedanken, ja, nur so.

Es ist wunderbar nur in Gedanken zu reisen. Ich spürte ganz deutlich, wie meine Schritte vom Bahnhof beschwingt wurden, wie ich um die Ecke bog, wie meine Stiefel im Schnee knirschten; dort drüben unser Haus, im Gärtnchen die schützend abgedeckten Rosenbüsch. Ich klingelte, dreimal ganz kurz, wie früher; dreimal kurz, das war ich. Ein leichter Schreck wird Dir ins Herz gefahren sein, denn niemand, außer mir, würde dreimal klingeln. Das witternde Schleichen der Kinderbeinchen hörte ich im Flur. Wer ist da? rief die Große. Bezogen gleichsam wie aus einem fernen Traum hast Du den Schrei der Kinder gehört, den Jubel ihrer hellen Stimmen. Ich bin nun da, liebe Frau. Ich bin bei Euch, obwohl ich geschrieben habe, daß ich nicht kommen würde. In Gedanken bin ich bei Euch.

Ich denke jetzt daran, als ich damals auszog, im August 1939. Ich denke daran, wie die Tage und Wochen wuchsen. Ich denke an die erste Kriegsweihnacht im Bunker am Westwall, wo ein kümmliches und beklagswertes Bäumchen den Weihnachtsabend erhellt, ich denke an die zweite Weihnacht in einsamem Unterstand am Meer, und nun ist schon die vierte Kriegsweihnacht da.

Soll ich noch einmal diese unvergesslichen Tage beschwören, die Wochen des Westfeldzuges, unsere Märsche auf dem Balkan und die unerhörten Monate des Kampfes und Ringens in Rußland, die hinter uns liegen? Ich vermag es nicht in Worte zu fassen. Kaum, daß ich an Einzelheiten denke; ein Bild steht vor mir, vor mir, vor dem alle homerischen Schlachtenbilder erlöschen. Nie, soweit wir denken können, hat es ähnlich Großes und Gewaltiges gegeben.

Aber nun bin ich bei Euch. Du hast die Kerzen angezündet, Dein Wesen ganz und gar dem Augenblick zugewandt. Ein tiefes Strömen ist in Dir. Dort stehen die Kinder, liebernd glühend, was der Weihnachtsmann gebracht hat. Drei Paar Kinderäugen sind unverwandt auf die flackernden Kerzenlichter gerichtet. Stumm und beglückt stehe ich in der Ecke, sehe die Gesichter der Kinder, das Leuchten und Glänzen in ihren unschuldigen Augen, aus denen eine unzerstörbare Gewißheit erwächst.

Es ist jetzt, während ich den Brief schicke, drei Uhr morgens. Ein kleines Kerzenlicht wirft seinen Schein in die enge Bleibe, in der nun alles weicher geworden ist. Um mich versammelt sind die schlafenden Kameraden. Mir ist wunderlich zu Mute, denn mitsamt dem Atmen des einen segelt nun meinerseits ein tiefströmendes Gefühl des Glückes, der Dankbarkeit durch den engen Bereich des Gemaches. Man hat es nie glauben wollen, daß diese rauhen Seelen, die

SOLDATENWEIHNACHT

Ein Licht ist uns erglommen,
Das wuchs in jeder Nacht,
Will über uns auch kommen,
Will in uns sein entfacht.

Es kommt aus alten Mären
Mit seinem jungen Schein.
Auch Herzen, die sich wehren,
Soll'n neu entzündet sein.

Es kommt zu uns Soldaten,
Aus Kinder- und Mutterland,
Auf Helmen und Granaten
Hat sein Schein gebrannt.

Das Licht, es will dir scheinen
Wie aus einem Muttersgesicht,
Das über dem Wunder des Kindes
Dich anschaut und stumm zu dir spricht.

Herybert Menzel.

dort schlafen, die schoßen und auf die geschossenen wurde, so schlafen könnten. Ich weiß, wohin die Träume gehen. Der da, der hat ein Kind von zehn Monaten, das hat er noch nicht gesehen; diese beiden, Ernst und Robert, sind genau ein Jahr lang nicht mehr zu Hause gewesen. Der Leutnant hat elf Monate seine junge Frau nicht mehr gesehen, und nun liegt er da in der stillverschneiten, nächtlichen Stunde. Weißt Du, liebe Frau, wo die Träume all dieser Männer münden?

Kein Weihnachtsbaum läßt uns hier seine Lichter flackern, Draußen tastet die Kälte um die einsame Kate. Des Postens Stiefel knirschen im Schnee,

zwölf Schritte hin, zwölf Schritte her. Manchmal hält der Posten inne, vielleicht geht sein Blick zu den Sternen, den milden, und versöhnenden Kameraden am winterlichen Himmel. Er wird sich gar nicht schämen, zu zugestehen, daß er mit seiner Frau, mit seinem Jungen in einer Zwiesprache hält. Und es ist kein falscher Klang dabei, wenn er sagt: Ich bin dir gut.

Gleich, liebe Frau, werde ich mich zwischen die Schlaufenden legen. Ich werde die Gedanken wandern lassen durch die Träume und werde zu Euch kommen. Ich werde ganz nahe bei Euch sein, ganz nahe bei Dir und den Kindern.

Friedrich Horstmann:

Četrти božični prazniki v vojni

Te dni sem prejel pismo od svojega brata iz fronte. Nahaja se na Vzhodu. Tam je dobil prve mesece das Eiserne Kreuz II. Klasse, za bojevanje pri začetku krimskih luke Kertscha mu je bilo pa podeljeno das Eiserne Kreuz I. Klasse. Takrat je bil še podčastnik. Danes se bojuje njegova divizija nekje na Kavkazu. Pred desetimi tedni je bil doma na dopustu po 20 mesecih.

»Ravno sem dovršil nočno obhodno stražo«, se glasi v pismu. »Ura je tri po polnoči: Da se Vam javim živ, bom še pred zoro spisal to pismo. Kajti ob štirih se prične dnevni „ples“ in konča šele o mraku.« Dalje se glasi: »Dan po vrnitvi z dopusta sem šel v položaj. Bilo je pred 17 dnevi. Od tega dneva dalje se nisem več umil, kaj šele bril. Treba je zobe močno stisniti, da se ne zgubi živcev. To je vendar, na kar sovražnik v svojem obupu še upa, da se bodo naši živci polagoma zrahljali. In zato si moramo in bomo zbrali vse sile...«

Kratko je to pismo. Toda vsaka beseda pripoveduje o vojaškem doživetju. Frontni vojak malo govori. Z njegovega obraza se bere samo dejanje. Ne govori o tem, izvrši ga. Spozna sovražnikovo namero in nastopi zoper njo.

Samo na neki prijavnici ob briljavi sveči je pisano pismo. Tam zunaj je prežal sovražnik. In vendar je pisava, kot pred tremi leti, ko je morala biti jasna ko trgovska. Raje je še bolj struma.

To pismo vsebuje več kot samo osebno pismo svojemu bratu. Je pismo med milijoni, ki so vsa enako odločna. In to po eno in polletnem boju proti najsrdejšemu sovražniku, ki se danes postavi kakemu narodu nasproti. Dočim se evropski narodi pripravljajo na božične praznike, ki nikjer ni dobil tako globokega pomena kot v nemškem narodu, se nahaja nemški vojak in z njim pripadniki skoro vseh evropskih narodov daleč v sovražni deželi, da domovini ohrani tudi v bodoče ta praznik. Namesto božičnega zvonjenja domovine, mu pošilja boljševik svoje železne pozdrave za božični praznik. To dela, ker ta praznik sovraži, ker je praznik družine, katere eksistenco uničuje, ker je praznik luči, ki jo sovraži, ker je prototip teme in zmede.

Vojak tam zunaj stoji za nas vse na Sveto noč pred sovražnikom, tudi za tebe, ki misliš, ko to bereš, da si izven svetovnega dogajanja. Dočim se mora frontni vojak to noč morda najbolj izkazati, lahko mi praznujemo nemoteno božični praznik. Mi tu doma nosimo samo del bremena vojne, ki ga mora prenašati vojak tam zunaj vsak dan. Tisoče kilometrov je korakal grenadir na Vzhod. Stoji v deželi, ki mu je tuja in ki se mu protivi. Kako neizprosna je ta pokrajina, to je izkusil prejšnjo zimo. Toda kakor je premagal svojega živega nasprotnika, tako je premagal tudi druge ovire: brezkončnost pokrajine, nestanovitost klime, zapuščenost cest in rek. Če danes nekje na Vzhodu prižge nemški vojak božične sveče v svojem bunkarju, storii to pod boljšimi pogoji kot o Božiču 1941. In te pogoje si je sam ustanovil.

Domovina pošilja danes svoje pozdrave in želje na fronto. To storii že včetr-

Grof Ciano v Führerhauptquartieru

Politični in vojaški razgovori — Zastavijo se vse sile za končno zmago

Führerhauptquartier, 22. dec. Führer je sprejel kraljevskega zunanjega ministra grofa Ciana, ki se s šefom italijanskega generalnega štaba maršalom Cavallerom mudi na kratkem bivanju v Nemčiji. Führer je imel z grofom Cianom in maršalom Cavallerom dne 18. in 19. decembra razgovore o vseh vprašanjih skupnega vojskovanja Nemčije in Italije. Političnih in vojaških razgovorov pri Führerju so se udeležili Reichsmarschall Hermann Göring, Reichsaußenminister pl. Ribbentrop in šef Oberkommando der Wehrmacht Generalfeldmarschall Keitel. Sestanek v Führerhauptquartieru je bil v znamenju odločne volje sil osi, da zastavijo vse moči za doseglo končne zmage.

Glede vseh pretresenih vprašanj je bil dosežen popolen sporazum v mišljencih. Neomajno prijateljstvo in sobojevnštvo Führerja in Duceja ter obeh njihovih narodov

so dali razgovorom z grofom Cianom in maršalom Cavallerom, kakor vedno znak posebne pristrnosti. Na obisk v Führerhauptquartieru so grofa Ciana in maršala Cavallera spremali italijanski veleposlanik Alfieri, nemški veleposlanik v Rimu pl. Mackensen in politični sotrudniki grofa Ciana ter častniki italijanske vojske, zračnega orožja in mornarice.

Führer je sprejel Lavala

Führerhauptquartier, 22. dec. Führer je dne 19. decembra sprejel v svojem glavnem stanu v prisotnosti italijanskega zunanjega ministra grofa Ciana, Reichsmarschalla Hermanna Göringa in Reichsaußenministra pl. Ribbentropa, francoskega vladnega šefa Pierra Lavala na daljši razgovor o aktuelnih problemih Francije.

Na ozemlju med Volgo in Donom

Besne bitke oklopnjakov in pehote

Od 11. do 20. decembra je bilo uničenih ali upienjenih 1518 oklopnjakov

Oberkommando der Wehrmacht je dne 21. decembra objavilo:

Na gorski fronti v Kavkazu so se nemški grenadirji in lovci ubranili sovražnih napadov deloma z nasprotnim napadom. Tudi včeraj so se izjavili deloma v ogorčenih bojih od moža do moža ponovni poskusi Sovjetov predeti na ozemlju ob Tereku. V zanosnem nasprotnem napadu je bil sovražnik, ki je mimogrede vdrl v naše položaje, vržen nazaj, in smo pri tem dobili številne ujetnike.

V Črnom morju so lahke nemške pomorske bojne sile potopile neko sovjetsko podmornico. Na ozemlju med Volgo in Donom še trajajo trdi boji. V ogorčenih bitkah oklopnjakov in pehote so Sovjeti zopet utrpel velike zgube ljudi in materiala. Po dosedanjih poročilih je bilo včeraj nad 70 sovražnih oklopnjakov uničenih v donskem odseku.

Ob srednjem Donu se je sovražnik, ki je bil že več dni napadal z najmočnejšim kopčenjem sil oklopnaških odredov, posrečil vdor v ondotočno obrambno fronto. Plačali so ga z ogromnimi zgubami boljševikov. Da preprečijo ogrožanje v boku, so nemške divizije, ki so prikorakale, po načrtih zavzale pripravljene položaje v ozadju in s tem preprečile, da bi se razširil sovražnikov začetni uspeh. Boji še trajajo v nezmanjšani jakosti. Nemške, italijanske in romunske letalske sile so na težkih obrambnih bitkah zapovrstjo posegle v boje. 23 sovražnih letal smo sestrelili v zračnih bojih, šest pa po protiletalskem

Neka nemška napadalna skupina je, ko se je ubranila sovražnega napada, kljub močnemu odporu z naskokom zavzela nek sovražni položaj. Naprej porinjeno oporišče Veliki Luki se je tudi včeraj z uspehom branilo silnih sovražnih napadov.

V področju Ilmenskega jezera so lastne udarne čete razstrelile bojne postojanke in

Važen rečni odsek osvojen

Sovjeti napadi odbiti — Britanski rašilec zapadno od Orana polopljen

Oberkommando der Wehrmacht je dne 20. decembra objavilo:

V odseku ob Tereku je sovražnik brez uspeha ponovil svoje napade. Med Volgo in Donom so nemške divizije oklopnjakov ob sodelovanju z romunskimi četami z napadom pridobile nek važen rečni odsek proti sovražniku, ki se je žilavo branil. Močne sovražne napade na področju Stalingrada in v velikem donskem loku smo odbili po ogorčenih bojih, deloma z nasprotimi napadi. Pri teh bojih so Sovjeti zgubili 104 oklopnjake. Letalski odred za boj iz bližine so se bojevali proti sovražnim rezervam, topniškim položajem in zbranim oklopnjakom.

Na fronti ob Donu stope nemške in italijanske čete še dalje v težkem obrambnem boju proti močnim sovjetskim silam

bunkarje sovražnika. Krajevni sovražniki so bili odbiti.

Na vzhodni fronti je bilo v času od 11. do 20. decembra uničenih, uplenjenih ali z zadeti onesposobljenih za premikanje 1518 sovjetskih oklopnjakov.

V Libiji je krajevno bojno delovanje. V noči na 21. december je bilo bombardirano pristanišče Bengasi, na morju je pa bila težko poškodovana neka trgovska ladja srednje velikosti.

Nemško italijanske čete so v Tuneziji preprečile sovražne napade. Odredi bojnih in lovskih letalcev so ponovno napadli šotorišča, kolone avtomobilov in letalska oporišča, pri čemur je sovražnik utrpel občutne zgube. Na Sredozemlju je sovražnik zgubil enajst letal, mi pogrešamo tri lastna letala.

Po nekem podnevnem napadu posameznih britanskih bombnikov na severozapadno nemško ozemlje je sovražnik ponoči napadel z razstrelimi in zažigalnimi bombami več krajev v zahodni Nemčiji, zlasti mesto Duisburg. Nastala so znatna razdejana, predvsem v stanovanjskih četrtih in na javnih poslopijih. Prebivalstvo je imelo zgube. Nočni lovci in protiletalsko topništvo so sestrelili dvanajst britanskih letal. Vrhutega smo podnevi nad francoskim ozemljem zibili na tla šest bombnikov in nad morjem tri sovražna letala.

V pretekli noči je zračno orožje izvršilo močan napad na pristaniško mesto Hull ob izlivu Humberja. Vsa nemška letala so se vrnila.

Nov španski letnik vpoklican

Madrid, 22. decembra. Naborni letnik 1919 se je moral javiti 20. decembra za službo v vojski. To je že tretji letnik, ki je bil vpoklican od izdaje pooblastila za delno mobilizacijo.

Španski zunanjki minister Jordanes bo šel na Portugalsko, da vrne obisk Salazarju.

pehote in oklopnjakov. Skupine vojske in zračnega orožja so zopet uničile 26 oklopnjakov, na južnem odseku pa smo sestrelili 26 sovjetskih letal pri petih lastnih zgubah. Topništvo je v srednjem frontnem odseku razbilo sovražnikove nared stoeče čete. Zapadno od Toropca je neka brza bojna skupina kljub silnemu odporu v naskoku zavzela več sovjetskih položajev. Sovražni napadi proti nekemu nemškemu oporišču, ki smo ga trdrovatno branili, so se izjavili z zgubo desetih sovražnih oklopnjakov.

Na severnem odseku so lastne udarne čete opravile uspešna podvzetja. Neka obkoljena slabejša sovražnikova skupina je bila uničena.

V Libiji in Tuneziji je obojestransko delovanje izvidniških čet.

Na obali v Kirenskiji so nemška bojna letala poškodovala dve večji sovražnikovi trgovski ladji tako močno, da jih je smatrati za zgubljene. Pristanišče Benghasi je bilo ponoči znova bombardirano.

V Tuneziji so odredi zračnega orožja nadaljevali z boji proti sovražnim oddelkom, topniškim položajem in taboriščem novih pošiljk.

Nemška podmornica je dne 18. decembra zapadno od Orana potopila nekoga britanskega rušilca.

Pri napadu preko Rokavskega preliva so brza nemška bojna letala z bombami pogodila važne tovarniške naprave ob obali. V zračnih bojih smo sestrelili eno britansko letalo. Eno lastno letalo pogrešamo.

V bojih v velikem donskem loku se je posebno odlikovala 11. divizija oklopnjakov, ki jo vodi Generalmajer Balck.

Prodor skozi sovjetske položaje
Sovjeti so v četrtek zgubili 70 letal - 21 britanskih letal sestreljenih

Oberkommando der Wehrmacht je dne 18. decembra objavilo:

Sovražni napadi na ozemlju ob Tereku, v prostoru pri Stalingradu in v velikem donskem loku so se izjavili ob visokih zgubah nasprotnika. Nad 20 oklopnjakov je bilo uničenih.

Med Volgo in Donom so nemške divizije prodrle skozi močno zasedene sovražnikove položaje na nekem prevladujočem gorovju in v napadu pridobile še več prostora.

Pri se naprej trajajočih hudi obrambnih bojih na fronti ob Donu so italijanske

ZRCALO ČASA

Reichsleiter Alfred Rosenberg je v svojstvu kot Führerjev poverjenik za nadziranje celo-kupne duševne in svetovnonazorne prosvete in vzgoje v NSDAP ustavil Reichslehrgemeinschaft (državno učno skupnost). V njej se bodo nahajali odlični Parteigenossen, ki bodo vedeli delovati po smislu nalog, ki jih je Führer dal Reichsleiterju glede prosvetnega dela v celem pokretu.

Španski državni poglavar in vrhovni vodja Falange general Franco je podebil poveljniku Modre divizije generalnemu poročniku Muzazu Grandeu red palmove veje v srebru za njegove odlične zasluge. Palmova veja v srebru je najvišje odlikovanje španske Falange, ki jo je po smrti ustanovitelja Falange Jose Antonio Primo di Rivera vprvi dobil Španec.

Bolgarski finančni minister bo predložil zakonski načrt, po katerem bodo izplačane državne penzije Bolgarom, ki so ostali zvesti svojim domovini v sedaj osvojenih ozemljih Makedonije, Tracie in Morelige.

Poveljnik južnoafriške divizije v Libiji je prišel ob življenje ob prilikah letalske nezgodne.

V Teheranu, glavnem mestu Irana, je prikrorjanju angleških čet prišlo do bojev, pri katerih je bilo veliko mrtvih.

Nasprotja v avstralskem parlamentu se vedno bolj povišuje na vprašanje, ali se smejo avstralske čete po sill odpodlati na neavstralska bojišča. V poslanski zhromici je bil vložen predlog, pri katere mbi naj bilo prepovedano pošiljati avstralske vojake siloma na tuja bojišča.

Kakor javljajo severnoameriške agenture je vladva v Boliviji prišla na sled nameravanemu puču od strani levicarskih revolucionarjev. Kolovodje so artilirali v rudniškem ozemlju pri Potosi.

V Palestini se je razširila kuga v smeri na Tel Aviv v Šadiro. Pečajo se z načrtom, da bodo nekatere dela Palestine popolnoma izolirali. Kuga so raznesle britanske čete, ki so prišle iz Indije.

Po dekretu Duceja bo mobilizirana stranka fašistov z vsemi svojimi člani. S tem stoji odsej vsak član stranke pod vojnimi zakoni, kadar izpoljuje svoje dolžnosti.

V krogih angleške kolonije v Lizboni trde z vso odločnostjo, da boče Churchill nastopiti novo potovanje v Washington zaradi važnih razgovorov z Rooseveltom. Predmet teh razgovorov naj bi bila predvsem sprava Anglie in Zedinjenih držav v mišljenu glede Severne Afrike.

Četrti božični prazniki v vojni

(Nadaljevanje s 1. strani.)

tič v tej vojni o prazniki svetlobe. Poždravi, ki jih pišemo možem tam zunaj na fronti, so pisani z našo srčno Kryjo. Da je naj jim moč, da vzdrže tudi v najhujših naporih bitk in v največjih skušnjavah duše. Iz njihovega boja zraste naša vera na zmago, naša nezrušljiva vera naj jim pa zopet da moč za nova dejanja. V tej nezrušljivi skupnosti fronte in domovine se zbira nemški narod okrog svojega Führerja, enoten v volji, da ne odloži meča prej, dokler ne bo izvojvana zmaga.

odseku so čete vojske in Waffen-SS pri bojih udarnih čet uničile številne bunkarje in bojne postojanke. Krajevni napadi Sovjetov so bili odbiti.

Dne 17. decembra so Sovjeti zgubili v zračnih bojih 90 letal, mi pogrešamo 11 letal.

V Libiji potekajo operacije nemško-italijanske armade oklopnjakov po načrtih, dasi so odredi britanskih oklopnjakov poskušali motiti jih z neprestanimi sunki v bok. Nasprotnik je pri tem utrpel visoke zgube.

V Tuneziji je samo delovanje izvidniških čet. Nemško in italijansko zračno orožje se je bojevalo proti motoriziranim silam in topniškim položajem sovražnika. Nočni napadi so bili naperjeni proti železniškim napravam v Algeriji. Na Sredozemlju je sovražnik zgubil osem letal po nemških lovcih in protiletalskih obrambi, pri katerih so bile štiri lastne zgube.

Britansko letalstvo je v pretekli noči pri motilnih poletih nad nemško obrežno ozemlje in vojaško neučinkovitih napadih na nekaj krajev v severozapadni Nemčiji utrpel težke zgube. Nočni lovci in protiletalsko topništvo so sestrelili 21 sovražnih letal, med njimi 14 štirimotornih bombnikov. Predstrelni čolni in pomorsko protiletalsko topništvo so vrhu tega podnevi zibili pet sovražnih letal na tla.

Nemški bojni letalci so v noči na 18. decembra iz nizke višine bombardirali v vojni važne naprave in oskrbovalne obroke na Humberju in na angleški vzhodni obali. Opazovali so silne eksplozije in obsežne požare. Dve letali pogrešamo.

Pri obrambnih bojih pri Rshetu se je poslovno odlikovala šlezijска 102. divizija.

Verlag und Druck: NS-Gauverlag und Druckerei Kärntner GmbH, Klagenfurt. — Verlagsleiter: Dr. Emil Heitjan. — Hauptschriftleiter: Friedrich Horstmann. — Zurzeit ist Auszugsleiter Nr. 5. —

Erbitterte Schlachten im Wolga-Don-Gebiet

Über siebzig Feindpanzer unschädlich gemacht - In zehn Tagen 1518 Sowjetpanzer vernichtet oder erbeutet

Aus dem Führerhauptquartier, 21. Dezember. Das Oberkommando der Wehrmacht gibt bekannt:

An der Gebirgsfront des Kaukasus wehrten deutsche Grenadiere und Jäger feindliche Angriffe zum Teil im Gegenstoß ab. Auch gestern wiederholte Durchbruchversuche der Sowjets im Terekgebiet scheiterten zum Teil in erbitterten Nahkämpfen. Im schwungvollen Gegenangriff wurde vorübergehend in die eigenen Stellungen eingedrungener Feind geworfen und dabei zahlreiche Gefangene gemacht.

Im Schwarzen Meer versenkten leichte deutsche Seestreitkräfte ein sowjetisches Unterseeboot.

Im Wolga-Don-Gebiet halten die schweren Kämpfe an. In erbitterten Panzer- und Infanterieschlachten erlitten die Sowjets wieder überaus hohe Verluste an Menschen und Material. Nach bisherigen Meldungen wurden gestern im Don-Abschnitt über siebzig feindliche Panzer vernichtet.

Am mittleren Don gelang dem Feind, der seit Tagen mit stärkster Krätemassierung von Panzerverbänden angegriffen hatte, ein Einbruch in die dortige Abwehrfront. Er wurde mit ungeheuren bolschewistischen Verlusten erkauft. Um einer Flankenbedrohung zu begegnen, bezogen im Anmarsch befindliche deutsche Divisionen planmäßig vorbereitete rückwärtige Stellungen und verhinderten dadurch eine Ausweitung des feindlichen Anfangserfolges. Die Kämpfe halten in unverminderter Stärke an. Deutsche, italienische und rumänische Fliegerkräfte griffen an den Schwerpunkten der Abwehrschlacht laufend in die Kämpfe ein. 23 feindliche Flugzeuge wurden in Luftkämpfen, sechs durch Flakartillerie der Luftwaffe abgeschossen. Ein deutsches und ein rumänisches Flugzeug werden vermisst.

Nach Abwehr eines feindlichen Angriffes stürmte eine deutsche Angriffsgruppe westlich Toropez gegen starken Widerstand eine feindliche Stellung. Der vorgeschoßene Stützpunkt Wlikije Luki wehrte auch gestern heftige feindliche Angriffe erfolgreich ab.

Im Gebiet des Ilmensees sprengten eigene Stoßtrupps Kampfstände und Bunker des Feindes. Örtliche Vorstöße des Gegners wurden abgewiesen.

An der Ostfront wurden in der Zeit vom 11. bis 20. Dezember 1518 Sowjetpanzer vernichtet, erbeutet oder bewegungsunfähig geschossen.

In Libyen örtliche Kampftätigkeit. Der Hafen von Bengasi wurde in der Nacht zum 21. Dezember bombardiert, auf See ein Handelsschiff mittlerer Größe schwer beschädigt.

Deutsch-italienische Truppen vereiteln in Tunesien feindliche Vorstöße. Kampf- und Jagdfliegerverbände griffen wiederholt Zeltlager, Kraftfahrzeugkolonnen und Flugstützpunkte an, wobei der Feind empfindliche Verluste erlitt. Im Mittelmeerraum verlor der Feind elf Flugzeuge, drei eigene Flugzeuge werden vermisst.

Nach einem Tagesangriff einzelner britischer Bomber gegen das nordwestdeutsche Grenzgebiet griff der Feind in der Nacht mehrere Orte in Westdeutschland, besonders die Stadt Duisburg, mit Spreng- und Brand-

Wir erzählen Märchen und Sagen

Dornröschen

Vor Zeiten war ein König und eine Königin, die sprachen jeden Tag: »Ach, wenn wir doch ein Kind hätten!« und kriegten immer keins. Da trug sich zu, als die Königin einmal im Bade saß, daß ein Frosch aus dem Wasser ans Land kroch und zu ihr sprach: »Dein Wunsch wird erfüllt werden; ehe ein Jahr vergeht, wirst du eine Tochter zur Welt bringen!« Was der Frosch gesagt hatte, das geschah, und die Königin gebaß ein Mädchen, das war so schön, daß der König vor Freude sich nicht zu fassen wußte und ein großes Fest anstelle. Er ludet nicht bloß seine Verwandten, Freunde und Bekannte, sondern auch die weisen Frauen dazu ein, damit sie dem Kind hold und gewogen wären. Es waren ihrer dreizehn in seinem Reiche; weil er aber nur zwölf goldene Teller hatte, von welchen sie essen sollten, so mußte eine von ihnen daheim bleiben. Das Fest ward mit aller Pracht gefeiert, und als es zu Ende war, beschenkten die weisen Frauen das Kind mit ihren Wundergaben: die eine mit Tugend, die andere mit Schönheit, die dritte mit Reichtum, und so mit allem, was auf der Welt zu wünschen ist. Als elf ihre Sprüche eben getan hatten, trat plötzlich die dreizehnte herein. Sie wollte sich dafür richten, daß sie nicht eingeladen war, und ohne jemand zu grüßen oder nur anzusehen, rief sie mit lauter Stimme: »Die Königstochter soll sich in ihrem fünfzehnten Jahr an einer Spindel stechen und tot hinfallen!« Und ohne ein Wort weiterzusprechen, kehrte sie sich um und verließ den Saal. Alle waren erschrocken, da trat die zwölfte hervor, die ihren Wunsch noch übrig hatte, und weil sie den bösen Spruch nicht aufheben, sondern ihn nur mildern konnte, so sagte sie: »Es soll aber kein Tod sein, sondern ein hundertjähriger, tiefer Schlaf, in welchen die Königstochter fällt!«

Der König, der sein liebes Kind vor dem Unglück bewahren wollte, ließ den Befehl ausgeben, daß alle Spindeln im ganzen Reiche sollten verbrannt werden. An dem Mädchen aber wurden die Gaben der weisen Frauen sämtlich erfüllt, denn es war so schön, sittsam, freundlich und verständig, daß er jedermann, der es ansah, lieb haben mußte. Es

geschah, daß an dem Tage, wo es gerade fünfzehn Jahre alt ward, der König und die Königin nicht zu Hause waren und das Mädchen ganz allein im Schloß zurückblieb. Da ging es aller Orten herum, besah die Stuben und Kammern, wie es Lust hatte, und kam endlich auch an einen alten Turm. Es stieg die kleine Wendeltreppe hinauf und gelangte zu einer kleinen Tür. In dem Schloß steckte ein verrosteter Schlüssel und als es umdrehte, sprang die Türe auf, und saß da in einem kleinen Stübchen eine alte Frau mit einer Spindel und spann emsig ihren Flachs. »Guten Tag, du altes Mütterchen«, sprach die Königstochter, »was machst du da?« — »Ich spinne«, sagte die Alte und nickte mit dem Kopf. »Was ist das für ein Ding, das so lustig herumspringt?« sprach das Mädchen und wollte auch spinnen. Kaum aber hatte sie die Spindel angerührt, so ging der Zauberspruch in Er-

füllung, und sie stach sich damit in den Finger.

In dem Augenblick aber, wo sie den Stich empfand, fiel sie auf das Bett nieder, das da stand, und lag in einem tiefen Schlaf. Und dieser Schlaf verbreitete sich über das ganze Schloß.

Rings um das Schloß aber begann eine Dornenhecke zu wachsen, die jedes Jahr höher ward und endlich das ganze Schloß umzog und darüber hinaus wuchs, daß gar nichts mehr davon zu sehen war, selbst nicht die Fahne auf dem Dach. Es ging aber die Sage in dem Land von dem schönen schlafenden Dornröschen, denn so ward die Königstochter genannt, also daß von Zeit zu Zeit Königssöhne kamen und durch die Hecke in das Schloß dringen wollten. Es war ihnen aber nicht möglich, denn die Dornen, als hätten sie Hände, hielten fest zusammen, und die

Iberische Freundschaft

Der spanische Außenminister Jordana weilt in Lissabon. Die politische Situation und der äußere Rahmen dieses Besuchs lassen erkennen, worauf es den Beteiligten ankommt: darauf, eine weitgehende Übereinstimmung in den grundsätzlichen Fragen der spanischen und portugiesischen Politik festzustellen, vielleicht auch im einzelnen zu umreißen und vernehmlich zu bekunden, in Fragen, die heute in die unmittelbare Nähe des iberischen Machtbereiches gerückt sind. Von Salazar stammt das Wort: »Die Freiheit und Unabhängigkeit Spaniens sind ein Grundgesetz der portugiesischen Politik« und seit den Tagen der kräftigen moralischen Unterstützung Francos durch die portugiesische Staatsführung hat sich eine geistige und politische Annäherung der beiden Nachbarn vollzogen. Auch die geographische Geschlossenheit des iberischen Raumes hat zu dieser erfreulichen Entwicklung beigetragen, wie sie umgekehrt in der Zeit der extremen Linkseinfüsse in Spanien diesen Kreisen ein immer neuer Anreiz war, in provokatorischer Form von der angeblichen Notwendigkeit auch einer weitgehenden staatlichen Einheit unter möglichst gründlicher Verwischung der spanisch-portugiesischen Grenzen — der eigentlich wie der sonstigen — zu sprechen. Im März 1939 fand die bewährte Freundschaft der beiden Nachbarn ihren Ausdruck in einem Freundschafts-Nichtangriffspakt. Die Ereignisse der letzten Wochen seit dem Beginn der Nordafrikaunternehmungen, zuletzt auch einige herausfordernde Äußerungen aus dem anglo-amerikanischen Lager, haben offenbar in Madrid wie in Lissabon Bedürfnis zu einer Aussprache geweckt, wie sie übrigens in einem Zusatzprotokoll des erwähnten Freundschaftsvertrages vereinbart ist, »falls Ereignisse eintreten oder zu erwarten sein sollten, die die Sicherheit und Unabhängigkeit der vertragschließenden Parteien bedrohen«. Die kürzliche große Rede General Francos hat unmißverständlich die Richtung aufgezeigt, aus der allein Spanien eine solche Bedrohung für möglich hält.

— u.

das aufgespannte Netz durchbrechen können. Noch fataler für Montgomery: es spricht sich herum, daß Rommels Operationen keineswegs, wie bisher immer behauptet, durch die englische Offensive erzwungen, sondern seit langem freiwillig vorbereitet wurden. Nur so sind, wie schwedische Meldungen aus London betonen und wie sich selbst englische Leser aus Frontberichten über die weitgehenden deutsch-italienischen Minierungen sagen müssen, die zielbewußten deutsch-italienischen Gegenmaßnahmen möglich gewesen.

Jünglinge blieben darin hängen, konnten sich nicht wieder losmachen und starben eines jämmlichen Todes. Nach langen, langen Jahren kam wieder einmal ein Königssohn ins Land und hörte, wie ein alter Mann von der Dornenhecke erzählte, es sollte ein Schloß dahinter stehen, in welchem eine wunderschöne Königin-Dornröschen genannt, schon seit hundert Jahren schlief, und mit ihr schlief der König und die Königin und der ganze Hofstaat. Da sprach der Jüngling: Ich fürchte mich nicht, ich will hinaus und das schöne Dornröschen sehen.

Der gute Alte mochte ihm abraten, wie er wollte, er hörte nicht auf seine Worte.

Nun waren aber gerade die hundert Jahre verflossen, und der Tag war gekommen, wo das Dornröschen wieder erwachen sollte. Als der Königssohn sich der Dornenhecke näherte, waren es lauter schöne, große Blumen, die taten sich von selbst auseinander und ließen ihn unbeschädigt hindurch, und hinter ihm taten sie sich wieder als eine Hecke zusammen. Im Schloßhof sah er die Pferde und die scheckigen Jagdhunde liegen und schlafen, auf dem Dache saßen die Tauben und hatten das Köpfchen unter den Flügel gesteckt. Und als er ins Haus kam, schließen die Fliegen an der Wand, der Koch in der Küche hielt noch die Hand, als wollte er den Jungen anpacken, und endlich öffnete er die Türe zu der kleinen Stube im welcher Dornröschen schlief. Da lag es und war so schön, daß er die Augen nicht abwenden konnte, und er blickte sich, und gab ihm einen Kuß. Wie er es mit dem Kuß berührte, schlug Dornröschen die Augen auf und erwachte, und blickte ihn ganz freundlich an. Da gingen sie zusammen hinab und der König erwachte und die Königin und der ganze Hofstaat, und sahen sich einander mit großen Augen an. Auch die Pferde im Hof standen auf und rüttelten sich, die Jagdhunde sprangen und wedelten, die Tauben auf dem Dache zogen das Köpfchen unter den Flügel hervor, sahen umher und flogen ins Feld, die Fliegen an der Wand krochen weiter, das Feuer in der Kuche erhob sich und flackerte, das Essen kochte, der Braten fing an wieder zu brutzeln, und der Koch gab dem Jungen eine Ohrfeige. Und da wurde die Hochzeit des Königsohns mit dem Dornröschen in aller Pracht gefeiert, und sie lebten vergnügt bis

Wir lernen ein Weihnachtslied

Hohe Nacht der klaren Sterne

Worte und Weise von Hans Baumann

2. Hohe Nacht mit großen Feuern, die auf allen Bergen sind - heut muß sich die Erd erneuern wie ein junggeboren Kind.
3. Mütter, euch sind alle Feuer, alle Sterne aufgestellt, Mütter, tief in euren Herzen schlägt das Herz der zweiten Welt.

Was tut sich im Norden?

Verschärfte Konfliktmöglichkeiten USA-Finnland — Verstärkter Nervenkrieg

hw. Stockholm, 22. Dezember. Daß das Nordafrika-Unternehmen durch die Beschaffungsschwierigkeiten stark gehemmt wird, bestätigte ein unverdächtiger Zeuge, nämlich Giraud. Er plauderte aus, seine Scharen hätten einen Schirm bilden müssen, hinter dem die Verbündeten ihre Streitkräfte erst zu sammeln versuchten. Diese kritische Periode sei jetzt überstanden. Für seine Leute erwarte er das formell versprochene Kriegsmaterial, das aber erst ganz allmählich eintreffen könne, und hierauf müsse man sich hinter der Front vorbereiten. Ein USA-Sprecher erklärte am Freitag, die englische 1. Armee habe Tunis besetzen sollen, ehe die Achsenstreitkräfte in genügender Stärke angelangt waren. „Beinahe“ sei es gelungen. Den Grund des Fehlschlages — so weit er nicht auf die große Schnelligkeit der deutsch-italienischen Gegenmaßnahmen zurückging! — haben die englischen und amerikanischen Berichte in dem langsam Materialnachschub zu erkennen gegeben, vor allem für die Luftstreitkräfte.

Nachdem es in Afrika zu langsam vorangeht und der für Moskau in Aussicht gestellte Invasionssplan gegen Italien durchkreuzt worden ist, wünschen die Sowjets eine Initiative ihrer Verbündeten an anderer Stelle Europas, entweder in Westeuropa oder an den Flügeln. Um die Dardanellen wird gegenwärtig diplomatisch gekämpft. Machenschaften für einen Überfall gegen Spanien und Portugal sind durch die Indiskretion des Kuba-Häuptlings Batista bekannt geworden. Außerdem aber spielen gewisse Kreise der angelsächsisch-sowjetischen Liga offenbar wieder einmal mit der Idee einer Invasion im Norden und die Sowjets unterstützen diese Pläne auf das eifrigste.

In Stockholm haben die USA-Maßnahmen auf diplomatischem Gebiet allmählich beträchtliches Aufsehen erregt. Vor allem wird die Berufung der beiden Gesandten aus Stockholm und Helsinki nach Washington zur Berichterstattung mit gewissem Mißtrauen beobachtet. Obwohl der USA-Gesandte Schönfeld auf der Durchreise in Stockholm versicherte, es handle sich um einen bloßen Routinebesuch, entzog er sich doch jeder politischen Frage mit auffälliger Hast. Er nahm sofort an einer Besprechung auf der Stockholmer USA-Gesandtschaft teil.

Drei schwedische Zeitungen verschiedener Richtungen enthalten am Freitag abend Hinweise auf sich zusätzliche Konfliktmöglichkeiten zwischen den USA und Finnland. Das oppositionelle „Folkets Dagblad“ erwähnt in diesem Zusammenhang Gerüchte, wonach einflußreiche schwedische Kreise in Amerika um einen finnisch-sowjetischen Frieden bemüht seien, dessen Zurückweisung durch die finnische Regierung laut einer Meldung des „Aftonblad“ bei den plutokratischen Mächten Verstimmlung hervorgerufen habe. „Folkets Dagblad“ teilt mit, daß sogar der frühere finnische Gesandte in Stockholm Raphael Erichs in Stockholm wieder aufgetaucht sei, das er 1936 habe verlassen müssen, weil es sich erwiesen habe, daß er die Formen diplomatischer Tätigkeit überschritten. Er sei auch dafür bekannt, unentwegt an einer Annäherung zwischen England und der Sowjetunion gearbeitet zu haben, und zwar mittels einer Brücke „via Schweden-Finnland“. Die bereits erwähnte Londoner Meldung des „Aftonblad“ zitiert eingehend ein New Yorker Telegramm des

Londoner „Daily Express“, in dem es heißt, nach amerikanischer Ansicht gehe die politische Tätigkeit der Finnen weit über die Neutralität hinaus, die sie angeblich gegenüber dem amerikanischen Krieg einnahmen. Das englische Blatt meldet — und diese Angaben werden in der schwedischen Zeitung groß aufgemacht —, daß die Verbindung zwischen Nordamerika und Finnland gespannt geworden sei als je zuvor. Der „Daily Express“ bringt die Rückrufung des USA-Gesandten in Helsinki zur Konsultation ausdrücklich in Zusammenhang mit diesen Vorgängen. Die konkretesten Angaben finden sich bezeichnenderweise in dem marxistischen Stockholmer „Aftonblad“, das sich gern zum Mittler englischer und sowjetischer Meinung macht. Das Blatt bringt eine Washingtoner Eigenmeldung, in der es heißt: „In den USA ist Mißstimmung entstanden aus Anlaß von Meldungen aus Helsinki, wonach eine besondere Filmvorstellung über den Überfall auf Pearl Harbour für Mitglieder der finnischen Regierung gegeben worden sei, wobei die finnischen Zuschauer den Film mit Beifall aufgenommen hätten. Staatsminister Rangell und mehrere hohe Beamte sollen anwesend gewesen sein. Besonderen Anlaß zu der jetzigen Mißstimmung gab der Umstand, daß einige der Anwesenden nach Schluß der Vorstellung dem japanischen Gesandten zu dem Erfolg gratuliert haben sollen.“ Diese Angaben deuten darauf hin, daß im plutokratischen Lager, von den Sowjets mit ihrem Rachebedürfnis gegen Finnland und den Norden natürlich kräftig eingeheizt, Machenschaften gegen Skandinavien erwogen werden, die auf ein Wiederaufgreifen aller englisch-sowjetischen Pläne hinauslaufen. Die Sowjets suchen durch vermehrte Aktivität in Murmansk auf diese Absichten Einfluß zu nehmen, die zunächst wohl im wesentlichen eine Neuauflage des bekannten Nervenkrieges gegen Finnland darstellen, denen aber bei der bedenklichen Gesamtlage der plutokratisch-sowjetischen Liga diesmal ernste Bedeutung innewohnen kann.

Der 49. Stern für das Sternenbanner

oder der „Aufstieg“ Englands zum amerikanischen Bundesstaat.
(Girod, Zander-M.)

Alljuda legt seine Maske ab

Englisch-amerikanisch-sowjetische Judenerklärung — Das Unterhaus ehrt Juda

hw. Stockholm, 22. Dezember. Das Weltjudentum dessen Schuld an dem jetzigen Krieg wie an so vielen früheren die Geschichte entblößen wird, hat sich bisher aus Sicherheitsgründen in diesem Krieg nach Möglichkeit zurückgehalten. Seine Hämpter hielten es für ratsam, nicht allzu deutlich hervorzutreten und auf sich aufmerksam zu machen. In der heutigen entscheidenden Phase, da Maßnahmen einer ganzen Reihe von Staaten zum Verlassen der schützenden Dunkelheit zwangen, hat es die maßgebende Judenschaft der plutokratisch-bolschewistischen Liga, die ja nicht zuletzt durch den darin vorherrschenden jüdischen Einfluß auf das engste verbunden sind, für an der Zeit gehalten, eine große „Schutzaktion“ für sich selber und ihre Rassegenossen in anderen Ländern in Szene zu setzen. Diese Solidaritätskundgebung mit entsprechenden Racheabsichten gegen den jüdischen Judentum wurde natürlich von den jüdischen Regierungen dieser Mächte prompt durchgeführt.

Als erster hatte der englische Außenminister Eden am Donnerstag die Ehre, vor dem Unterhaus die Kabinettserklärung der Regierungen Englands und der USA, der Sowjetunion und ihrer Verbündeten — selbst der Gauls „Nationalkomitee“ war nicht vergessen — zugunsten des Weltjudentums zu verlesen. Diese Erklärung behauptet während in Wirklichkeit die Juden auf die Austilgung aller ihnen verhafteten Völker hinarbeiten, eine angebliche Austilgung der Juden in vielen Ländern. Bezeichnend für Logik und Tendenz dieser Erklärung ist es, daß sie die Behauptung enthält, die „Austilgung“ geschehe zum Teil, indem man die kräftigeren Juden zur Arbeit zwinge, zum anderen Teil durch Verschickung nach Osteuropa, woher sie doch schließlich gekommen sind. Es folgen die von den Juden verlangten Racheabsichten. Den Schluß bildet eine besonders bezeichnende Phrase: Alle „freiheitsliebenden“ Menschen werden zur Unterstützung der Juden aufgefordert. Hier wird also von den Regierungen der angelsächsisch-sowjetischen Liga offiziell bestätigt, daß für sie die Begriffe Judentum und Freiheit identisch sind, obwohl bisher nach außen hin stets nur das Panier „Freiheit“ geschwenkt worden war.

Eden ließ im Unterhaus, um noch ein übriges zu tun und sich den regierenden Juden als ein besonders tüchtiger Politiker zu empfehlen, auf bestimmte Fragen hin noch einen Spezialdurchbruch für das deutsche Volk folgen. Das englische Parlament veranstaltete anschließend eine wunderbare symbolische Demonstration: Die Abgeordneten des englischen

Volkes erhoben sich zu Ehren ihrer hebräischen Verbündeten von den Plätzen ...

* * *

Daß dieser Krieg ein jüdischer Krieg ist, daß die Juden sich in ihm als aktive kriegsführende Partei fühlen und daß sie die von ihnen beherrschten Völker nur vorschreiben, um nicht selber kämpfen zu müssen, ist zur Genüge bekannt. Jetzt aber haben sich die Regierungen der feindlichen Staaten auch offiziell zum jüdischen Gedanken bekannt und das Weltjudentum als die eigentlich tragende Säule ihrer ganzen Verbindung bestätigt. Von nun an ist es den Juden nicht mehr möglich, in der Maske von einzelnen Individuen oder gar von Inländern verschiedener euro-

päischer Staatsangehörigkeit im Hintergrund zu bleiben. Der Jude steht also im vollen Scheinwerferlicht an der Rampe, als die eigentliche Seele dieses Krieges, des Mammons und des Materialismus gegen die freien Völker.

Ob die Urheber der am Donnerstag in London, Washington und Moskau gleichzeitig veröffentlichten Erklärung dem Weltjudentum damit einen Dienst erwiesen haben, bleibt abzuwarten. Bisher war es die große Gefahr für den Juden, selbst in befriedeten Milieus, wenn man auf ihn aufmerksam mache und wenn er in seinem wirklichen Wesen gezeigt würde. Die englisch-amerikanisch-sowjetische Erklärung, offenbar gedacht als Gegenstück zur Balfour-Erklärung des vorigen Weltkrieges, in dem ja ebenfalls die Juden bereits eine treibende Rolle spielten und sich hierfür durch Gewährung eines Nationalheimes in Palästina belohnen ließen, wird sich auf die Dauer als ein Bärenstreich am Weltjudentum erweisen.

Hetzkampagne gegen Frankreich

Frei erfundene Lügenmeldungen vom Vichyer Informationsministerium entlarvt

Vichy, 22. Dezember. Das französische Informationsministerium gab am Mittwoch über den Rundfunk eine Reihe von Lügenmeldungen der englischen, amerikanischen und Moskauer Agitation bekannt, wobei erklärt wurde, daß diese Hetze die Aufreizung der Bevölkerung zum Mord bezecke. Ihre Wirkung jedoch vollständig verfehlt.

In der Sendung wurden folgende völlig frei erfundene Meldungen bekanntgegeben:

1. Eine us-amerikanische Meldung. In der es heißt, die Eisenbahnen Paris—Marseille und Paris—Biarritz seien mit Dynamit gesprengt worden;
2. eine Taß-Meldung, die von blutigen Ausschreitungen in Avignon spricht und von patriotisch gesinnten Franzosen, die die Kasernen in Brand steckten, nachdem sie sich vorher geweigert hätten, sich demobilisieren zu lassen;
3. Einzelheiten des Moskauer Nachrichtendienstes über angebliche Pariser Heckenschützen;
4. die Verhaftung von 10.000 Personen in Frankreich, die ihre Sympathie für die Engländer und Amerikaner zum Ausdruck gebracht haben;
5. 800 Verhaftungen in Lyon;
6. Internierung von 80 höheren Offizieren der französischen Armee.

In der Mitteilung des Staatssekretärs für Infor-

mationen heißt es: „Falschmeldungen sind zur Spezialität gewisser ausländischer Agenturen und Rundfunkstationen geworden. Jeder Franzose konnte feststellen, daß diese Meldungen frei erfunden sind; Ruhe und Ordnung wurden in Frankreich niemals gestört. Die Aufreizung zum Mord, die London und Moskau betreiben, hat keine Wirkung, denn das französische Volk weiß, daß sich diese systematische Kampagne der Anglo-Amerikaner und der Sowjets allein gegen Frankreich richtet.“

Bereits vor zwei Tagen hat das französische Informationsministerium auf ähnliche Meldungen der englisch-amerikanischen und der sowjetischen Hetz-Zentralen hingewiesen, in denen davon die Rede war, daß es zu blutigen Ausschreitungen in Marseille, Limoges und Nizza gekommen sei, daß die Garnison von Montpellier den deutschen Truppen eine wahre Schlacht geliefert habe oder daß an der französischen Mittelmeerküste alle Franzosen im Alter von 18 bis 50 Jahren und alle Französinnen im Alter von 21 bis 30 Jahren mobilisiert worden seien, um Festigungen zu bauen. Das französische Informationsministerium bemerkte hierzu, es sei notwendig, solche Meldungen der französischen Öffentlichkeit vor Augen zu halten, weil ihr einziges Ziel sei, das französische Volk gegen seine Interessen aufzuhetzen.

General Schaller-Kalide 60 Jahre alt

Salzburg, 22. Dezember. Am 19. Dezember feierte der Befehlshaber des Wehrkreises XVIII General der Infanterie Hubert Schaller-Kalide seinen 60. Geburtstag.

Schaller-Kalide wurde am 19. Dezember 1882 in Sorau in Niederlausitz geboren. Nach Absolvierung des dortigen humanistischen Gymnasiums trat er am 27. März 1900 als Fahnenjunker in das Infanterieregiment 25 ein, wurde am 18. August 1901 Leutnant. Im Jahre 1913 wurde er als Oberleutnant zur Dienstleistung beim Generalstab kommandiert und am 2. August 1914 als Hauptmann in den Generalstab des VIII. Reservekorps versetzt, mit welchem er den Weltkrieg als erster Generalstabsoffizier mehrerer Divisionen mitmachte. Er nahm teil an mehreren großen Schlachten des Weltkrieges, darunter der Marne-Schlacht, dem Feldzug in Flandern, der großen Schlacht in Frankreich und trug unter vielen anderen Auszeichnungen das EK I und II, das Ritterkreuz mit Schwertern des Preußischen Hausordens von Hohenzollern, den Badischen Orden vom Zähringer Löwen, den sächsischen Albrechtsorden usw. Im Jahre 1922 wurde er Major, im Jahre 1925 Kommandeur des ersten Bataillons des Infanterieregiments 3, im November 1930 Oberst und am 1. April 1933 Generalmajor. Im März 1936 erhielt Schaller-Kalide seine Berufung zum Kommandeur der 25. Division, doch schon im Oktober desselben Jahres übernahm er die 35. Division. Am 1. April 1937 wurde er zum Generalleutnant befördert. Mit Ausbruch des Krieges wurde Schaller-Kalide zum Befehlshaber des Wehrkreises XVIII ernannt und am 1. Dezember 1940 zum General der Infanterie befördert.

Dr. Preziosi zum Staatsminister ernannt

Der italienische Vorkämpfer gegen das Weltjudentum

Dr. v. L. Rom, 22. Dezember. Durch königliches Dekret wurde der bekannte Vorkämpfer gegen das Judentum in Italien und Direktor der Zeitschrift „Vita Italiana“ Dr. Giovanni Preziosi zum Staatsminister ernannt. Als Minister ohne Geschäftsbereich werden seine Aufgaben, ohne daß sie bereits bekanntgegeben wären, in jener Linie liegen, in der Preziosi seit 30 Jahren einen unerbittlichen Kampf gegen Judentum und Freimaurer führt.

Eisenhower empfing Negrin

Der ex-rotspanische Regierungschef in Oran

Dr. v. L. Rom, 22. Dezember. Der durch die nationale Revolution aus Spanien vertriebene ehemalige rotspanische Regierungschef Negrin traf nach italienischen Meldungen in Oran ein, wo er von den amerikanischen Besatzungsbehörden offiziell empfangen wurde. Negrin, der zuerst nach Frankreich, dann nach England geflohen war, hat seine Reise nach Marokko, wie sich aus der Art des offiziellen Empfangs durch die amerikanischen Besatzungsbehörden ergibt, anscheinend auf Veranlassung Washingtons unternommen. Nach seiner Ankunft wurde er von amerikanischen Offizieren zu einer Villa geleitet, die ihm vom amerikanischen Oberkommando zur Verfügung gestellt worden ist. In dieser Villa begannen noch am gleichen Tag Besprechungen Negriens mit spanischen Emigranten und französischen Marxisten. Später wurde Negrin vor General Eisenhower empfangen, mit dem er eine lange Aussprache hatte.

Den italienischen Meldungen zufolge ist Negriens Aufgabe auf Anordnung Washingtons augenscheinlich die Zusammenfassung der spanischen Emigranten in Nordafrika. Das mit Negrins Erscheinen in Oran sich ankündigende neue Manöver Roosevelts, in dem auch Moskau seine Hand im Spiele haben dürfte, wird einer Meldung aus Tanger zufolge von nationalspanischer Seite mit gespannter Aufmerksamkeit verfolgt.

Neuer Nachschub für die Front um Wolchow

Munition, Stacheldraht und anderes wichtiges Gerät rollt auf den Eisenbahnstrecken bis dicht an die Front.

U.S.-Zeitung: Kriegsberichter Wolfson, Sch. M.

Der Großmufti an den All-Islam

Berlin, 22. Dezember. Am Freitag nachmittag wurde eine Feier der mohammedanischen Gemeinde in Berlin veranstaltet. Bei dieser Gelegenheit eröffnete der Großmufti von Jerusalem ein „islamisches Kulturinstitut“ mit einer Rede, in der er u. a. ausführte: Heute stehe die islamische Welt vor der Frage des Kampfes um ihre Befreiung von Unterdrückung und Knöchelnschaft. Nur ein bedingungsloser Einsatz und Opferfreudigkeit schafften die Berechtigung zu Freiheit und Dasein. Zu den ewigen Feinden des Islams und der Araber gehörten in erster Linie die Juden. Die USA und Großbritannien unterstützten in jeder Hinsicht die jüdischen Ziele und zerschlugen in engster Gemeinschaft mit den Juden alle Proteste der Araber und des Islams mit Terror, Blut und Feuer. Von einem Ende des islamischen Bereiches bis zum anderen seien 400 Millionen islamischer Menschen in der Sklaverei dieser verbündeten Unterdrückungsmächte, zu denen sich noch der Bolschewismus geselle, der 40 Millionen Mohammedaner mit Verfolgung und Unterdrückung zu vernichten beabsichtigte. Andachtsstätten und Gebetshäuser seien zerstört und Menschen vorsätzlich hingeschlachtet worden. Nicht zuletzt seien diese Männer, Frauen und Kinder Opfer amerikanischer Waffen und Politik im Interesse des jüdischen Kapitalismus geworden. Der jetzige Krieg, auf jüdische Veranlassung entfesselt, sei die Gelegenheit der Mohammedaner, sich von der ständigen Verfolgung und dem Terror zu befreien, die ihre Heimat erde heimgesucht haben.

Stefan Styx:

DEKLİŞKO SRCE v božičnem zavočku

Mala zgodbica, ki se začne o božiču in konča na starega leta dan z zaroko

Božič, praznik ljubezni je bil pred durmi. En del stotnije je bil sedaj doma na dopustu — tem se je dobro godilo! Vendar mi, ki smo ostali, se zaradi tega nismo jeli. Enkrat so ti na vrsti, potem zopet drugi. Tudi o božiču morajo vojaki stati na straži. In ti, ki so bili sedaj doma, so imeli rodbino, ženo, otroke, starše. So že pravilno razdelili tako. In sploh: kjer je tovarištvo, je to nekaj samo ob sebi umljivega in se o tem ne razpravlja veliko.

In tako se je zgodilo, da se je nas vseh polagoma vedno bolj lotevalo božično razpoloženje, in da smo se, čim bolj se je približevala ura, tembolj pečali s pravimi bo-

ni bila kaj nenavadnega: nekaj jabolk, nekaj peciva in pisemce. S tresočimi rokami ga je odprl in z žarečimi očmi bral:

»Ljubi Roman! Gotovo se boste čudili, ko boste prejeli to pismo. Vem, da me poznate, čeprav se niste nikoli menili za mene. Zato ste pa tem večkrat Vi vzbujali mojo posebno pozornost. Nočem se Vam vasiljevati. Ampak o božiču sem vendar hotela zbuditi pozornost. Tu sem — in čakam na Vas. Vi ste mi zelo všeč, ljubi Roman, in štela se bom srečno, če ne bom zmanjšala. Dekle, ki bi rado bilo Vaše!«

Skrivaj smo opazovali tovariša, kako je skoraj no uro sedel sklonjen nad pismom in kaci si je vedno znova del roka na čelo. Resnično, to je moral biti zanj vesel božič.

Zavoček smo bili seveda sestavili mi, njegovi tovariši, in pismo, da pismo, to je pa bil pisal poddesetnik Fischbach in vse skupaj sem bil jaz nesel na pošto.

*

Obhajali smo Silvestra, tokrat v nekem drugem lokalnu, nekaj ulic dalje. Bilo je nekako o polnoči, ko je vstopil — ali smo nema preveč pili, ali je bilo le slepilo? Roman, ki se je tesno k njemu privijalo dekle — pa kakšno dekle! Predstavljajte si

samo znak, ki bi naj označil tistega, ki se šobi in glasno mlaška z jezikom. Brez droma, Roman je našel ljubico.

»To je bilo tako,« nam je pričeval Roman nekaj tednov po tem, ko je krajevni časopis že bil objavljen njegovo zaroko: »Po božiču grem v brivnico, da me zlepotijo. Saj vendar veste: posebna priložnost, božič, pismo. Torej ti pa tam hodim v to brivnico. In tokrat me gospodična, ki mi streže, vpraša, kako sem prebil božič. »O, dobro,« ji odgovorim. In si mislim, da po takih zaupnosti tudi lahko odgovarjam nekoliko zaupljiveje, pa jih pričevujem o zgodbi z zavočkom, s pismom — in pomislite, de kle zard! Nisem si mogel pomagati, imel sem občutek, da sem tudi jaz zardel. Potem mi je pa bilo naenkrat tudi jasno, da mi zavojčka ni mogla poslati nobena druga, ko ona. To, beseda da beseda. Toda kaj naj vam še naprej pričevujem! Saj vendar veste, kako zdaj stoji stvar!«

»In tycje dekle priznava samo, da je odpislala pismo?« vpraša poddesetnik Fischer osuplo.

»Nikakor ne!« se glasi odgovor. »To dočela oporeka. Pa saj poznate dekleta: nikdar nočejo priznati, da so oni gonilni moment, da so one same vrgle trnek...«

Mi okrog stoječi se na tihem muzamo. Kajti tovarištvo je nekaj samo po sebi umljivega in se o njem ne razpravlja veliko. Tudi po poroki, ki se bo v kratkem vršila, ne bomo izdali ničesar.

Božič v tujem mestu

Darilo za mlado deklico

Spisal: Jo Hans Rösler

Potrkal je. »Da?« je vzkliknila Anneliese.

»Smem vstopiti? — »Kdo pa je?«

»Božiček!«

»O! Anneliese je poskočila in se prislonila k vratom. »Ali prav slišim?«

»Ali nočete spustiti Božička notri?«

»Stara sem že 20 let in nč več ne verjam v Božička,« je prešerno vzkliknila Anneliese. Glas pred vratimi je za čas umolknal. Nato se je zopet oglasil.

»Za to vendar Božiček nič ne more!«

»Božiček ima prav. Prosim.« Odrila je.

»Ne! Resnično! Božiček!«

»Živ.«

»Ali Božiček ne bo vstopil?«

»Če je dovoljeno? — »Prosim.«

Božiček, očvidno starejši moški, je v zadrigi prestolil prag. Njegova dolga bela brada je šelestela. Preko glave je imel kučmo iz kožuhovine, tako da je komaj gledal. Zvedavo ga je opazovala Anneliese.

»Ali se ne boste predstavili? — »Jaz sem Božiček!« — »Dobra šala za začetek. Kdo ste?« — »Morda nekdo izmed vaših prijateljev?«

»Nimam prijateljev. Prišla sem šele pred kratkim v mesto in živim popolnoma sama zase.«

»Vem,« je pričeval zadovoljno Božiček.

»Odkod? — »Božiček ve vse.« Anneliese se je nervozno smejava.

liese se je nervozno smejava. »Ali hoče Božiček tudi vedeti, če sem bila pridna?« Starec si je gladil svojo dolgo brado. »To bi

je vrečo preko ramen in stopil k vratom.

»A, ljubi Božiček!« Toda že je izginil.

Anneliese je skočila k gramofonu in položila nanj ploščo.

Zadonel je globok moški glas:

»Ljuba Anneliese! Vsako jutro Vas vidi na oknu. Kako naj Vam rečem, da Vas ljubim? Resnično ljubim, ljubim iz vsega srca, tako ljubim, da Vas želim poročiti! Ne spadam med može, ki lahko sponzijo ženo in jo nagovore. Toda Božiček sme pač govoriti z vsako ženo. In tako poskusim. Čakam spodaj kot Božiček, plošča igra tri minute, jaz čakam štiri. Ali boste prišli?«

Anneliese je prišla. Hitela je kar je mogla. In je postal iz samotnega božičnega večera v tujem mestu le še vesel praznik.

Žičnimi problemi: kako bi se najbolje dobiti božično drevo, kako bi ga okrasili in kaj bi drugega priredili na božični večer.

»Vsi zavoji, ki dospejo jutri in po jutrišnjem, se smejo razdeliti šele na božični večer!« je menil poddesetnik Fischbach, ki je mnogo dal na presenečenja. »Ljudje božji!« je takoj na to nadaljeval in si s prstom potipal na čelo, »ali ste pa tudi že kaj misili na Romana?«

Da, Roman, ta je kakopak bil eno izmed božičnih »odprtih vprašanj«. Namreč zato, ker je bil vojak »brez priveska«. Starši mrtvi, brez bratov in sester, nezaljubljen — ne smeje se, dragi tovariši, tudi kaj takega se dogaja! — Včasih, v kakšni posebni urah premišljavanja, je Roman sicer šepetal o tem, da je nekoč poznal neko dekle. Toda iz tega ni postal nič, je takoj nato pris�했. Ničemo vedeli, zakaj ne.

*

Božični večer je bil napočil, in glej! Roman je bil dobil božični zavoček! Vsehina

moja Liselotte". In nato je naglo občudovala lepe nove reči, ki so krasile njenoto Lotko. Bila je to pisana oblečka, roza čepica, beli čeveljčki in nogavice. Iz ostankov suknja sem vse to bila pripravila danes zvečer. Moje misli so pri tem uhajale nekaj let nazaj, ko si Ti še sedel poleg mene in sva v predbožičnem razpoloženju oba brkljala igračke za najine malčke.

Gotovo Ti je priredilo veliko veselje, da si kljub svoji težki službi na fronti imel priliko izrezljati v prostih urah našemu Hanišiju voziček. Škoda le, da nisi mogel videti malega moža, kako je drvel s svojimi debelemi nožicami skozi sobo in ponosno vlekel voz za seboj.

Včasih se je pripetila kakšna nezgoda, tu mu je bila na poti miza, tam noga stola, ali zaradi tega ni bil nič manj vnet, takrat so pač kolenska štrleja v zrak. Od svojega vozička se tudi ni mogel ločiti, ko ga je obhajal spanec in so se mu oči zapirale. Se zdaj v spanju drži oje v svojih ročicah. Njegova usteca so bila od začudenja napol odprta, in njegove temne oči so se razširile,

ko sem mu pričevala, kako dolgo je to vozilo bilo na poti. Prav tatinško veselje ga je navdalo spričo tega, da je moral atek poslati voziček sem iz Rusije, ker Božiček ni vedel, da se Hansi ne nahaja več pri ateku, ampak da je pri mamici tukaj doma.

Moral sem mu čisto natančno pojasnil, kako je Jezušček prišel k Tebi z vozičkom in kako je spraševal po Hanišiju in kako je potem čisto razočaran odcapljal s svojo dolgo belo brado in bil žalosten, da je moral preleteti s svojim starim belcem tako dolgo pot, da je prinesel Hanišiju igrače.

Božiček je bil misil, da je Hansi, ker je bil vedno pri ateku, hodil ponej v pisarno in se po nedeljah ž njim dolgo sprejal po parku, sedaj tudi čisto gotovo ž njim odrinil na vojno. Tako od srca se je mal deček smejal tej zmoti Božička. Potem pa je spregovoril čisto resno in od same vnešne so mu besede prihajale le sunkoma iz ust: „Am-am-pak, ko bom pa velik, mamica, takrat pa ko-korakam prav

gotovo z atekom na vojno.“ Stisnila sem njegovo plavo glavico k sebi in si mislila: Kadar boš ti velik, ljubi moj deček, čisto govoriti ne boš šel na vojno, kajti tvoj atek je korakal skozi prah in močvirje, da boš ti lahko poznejne v miru živel in izvrševal poklic.

Naš golič je doživel prvo slavjo lučk. Iztegnil je ročice in veselo krakal ter vedno hotel prijeti za te mnoge lučke, ki so žarele na drevesu. Njene žareče modre oči — tvoje oči, ljubljeni mož — se niso mogle nagledati tega blišča.

Sedaj leži utrujen od igre in smeha v mirnem spanju in gotovo v sanjah to noč še enkrat preživlja vse te čudeže. Jaz pa sedim tukaj in mislim na svojega moža tam daleč v tujini, ki mu današnja noč pač tudi ne bo dala spati. Ne vem, kje Te naj iščejo moje misli. Morda stojis tam kje v pustih dajlinah Vzhoda na straži in gledaš navzgor k zvezdam,

ki sijajo tudi na domačem nebnu in tudi nam svetijo liki večni čuvaji, ki nas nikoli ne zapuste. Kjer kolik si, to vem. Tvoje misli so v tej noči pri nas, pri Liselottetu. Tvoji Hanni in Tvojih otrok!

VOJNO PISMO NA SVETI VEČER

Na sveti večer 1942

Ljubi moj mož!

Ura v prestolnici je odbila polnoč. Kako slovesno doni danes zvok zvonov. Zvonili so za božič. Sveti zadnje sveče na božičnem drevesu daje svetobo za to pismo, ki Ti ga pišem na sveti večer.

Ravno sem bila pri otrocih v spalnici. Peter, naš »veliki fant« je odpril oči, ko sem stopila k njegovim postelji, mi je polozil svoje rokice okoli vrata in rekel: »Kaj neda, mamica, ti si žalostna, ker očeta danes ni pri naš! Pa sem jaz pri tebi! Njain fant vzame zares nalog, ki si mu

ga dal, da nadomešča ateka. Moral bi ga bil videti, kako ponosno je vhitel zvonec v znak, da se lahko prične božično

malčke in potem tudi mene. Fant me tolaži v marsikateri težki url. Ne zapopade sicer vse skrb, vendar je ganljivo, če govoriti čisto resno, kar je pač že večkrat slišal od Tebe: »Kvišku glavo, mamica!«

Od najine male rahle Susike se vidi iz blazin samo njen topi nosek. Ona tudi ni občutila, ko sem ji pritisnila poljub na zaspanskočeščico. Prav gotovo bi bil

od srca vesel naše Susi, če bi bil mogel slišati, kako je od radosti zavreščala, ko je pod božičnim drevesom našla zopet voziček za punčke s svojo

ljubljeno Liselotte. Svidenje je bilo ganljivo. S svetlimi očesi je vsa blažena zibala svojo punčko na roki in vedno mrmlala predese: »Moja Liselotte,

moja Liselotte». In nato je naglo občudovala lepe nove reči, ki so krasile njenoto Lotko. Bila je to pisana oblečka, roza čepica, beli čeveljčki in nogavice. Iz ostankov suknja sem vse to bila pripravila danes zvečer. Moje misli so pri tem uhajale nekaj let nazaj, ko si Ti še sedel poleg mene in sva v predbožičnem razpoloženju oba brkljala igračke za najine malčke.

Gotovo Ti je priredilo veliko veselje,

da si kljub svoji težki službi na fronti imel priliko izrezljati v prostih urah našemu Hanišiju voziček. Škoda le,

kako je Jezušček prišel k Tebi z vozičkom in kako je spraševal po Hanišiju in

kako je potem čisto razočaran odcapljal s svojo dolgo belo brado in bil žalosten, da je moral preleteti s svojim starim belcem tako dolgo pot, da je prinesel Hanišiju igrače.

Prav tatinško veselje ga je navdalo spričo tega, da je moral atek poslati voziček sem iz Rusije, ker Božiček ni vedel, da se Hansi ne nahaja več pri ateku, ampak da je pri mamici tukaj doma.

Moral sem mu čisto natančno pojasnil, kako je Jezušček prišel k Tebi z vozičkom in kako je spraševal po Hanišiju in

kako je potem čisto razočaran odcapljal s svojo dolgo belo brado in bil žalosten, da je moral preleteti s svojim starim

belcem tako dolgo pot, da je prinesel Hanišiju igrače.

Prav tatinško veselje ga je navdalo spričo tega, da je moral atek poslati voziček sem iz Rusije, ker Božiček ni vedel, da se Hansi ne nahaja več pri ateku, ampak da je pri mamici tukaj doma.

Moral sem mu čisto natančno pojasnil, kako je Jezušček prišel k Tebi z vozičkom in kako je spraševal po Hanišiju in

kako je potem čisto razočaran odcapljal s svojo dolgo belo brado in bil žalosten, da je moral preleteti s svojim starim

belcem tako dolgo pot, da je prinesel Hanišiju igrače.

Prav tatinško veselje ga je navdalo spričo tega, da je moral atek poslati voziček sem iz Rusije, ker Božiček ni vedel, da se Hansi ne nahaja več pri ateku, ampak da je pri mamici tukaj doma.

Moral sem mu čisto natančno pojasnil, kako je Jezušček prišel k Tebi z vozičkom in kako je spraševal po H

Moj prijatelj, svečac, pripravljajo!

Spisala Irmgard von Stein.

Decembrski veter je pihal nad ulicami Würzberga. Zbežal sem pred mrljim severovzhodnikom in sedel v po medu in vijoličah dišeči delavnici svojega starega prijatelja, svečarja, in poslušal povesti, katere je nekoč na svojem potovanju zvedel od svojega stanovskega tovariša in jih skrbno zapisal v svojo v usnje vezano knjižico.

Toda, če je pripravljeno sam pripravljalo, so bile oživljene na novo z njegovim zveznim glasom, tako da se je vse, kar je pripravljalo, lahko kar z roko prijelo. S svečami neveste iz Danziga je pričel svečarski umetnik pripravljati svoje povesti, polne poezije.

*

Skozi stoletja je bila v starem in svobodnem hansaškem mestu Danzigu šega, da so neveste nesle na božični večer sveča v cerkev in jo tam prizgale v molitvi za svojo bodočo srečo. Za to sveča so darovali vsi, kateri so imeli nevesto radi, nekoliko voska. Deklice so ga zbirale in ga prinesle svečaru, kateri je iz njega napravil posebno lepo, z reki in slikarijami okrašeno svečo.

Zenin je lahko iz velikosti sveče videl, kako priljubljena je bila njegova izvoljenka in pripravljala so, da je pravna sveča že zadostovala, da se je zaroka razdrila. Morebiti je radi tega zginila ta zelo ljubka božična šega; cerkev niso več razveseljave dišeče sveče nevest.

*

»Vsako leto je prišla gospodična Elisa Lensing k meni,« tako je pripravljala povsod priljubljeni svečar v starem, lepem Hamburgu, »in je kupila mojo najfinješo in najdražjo svečo za nekoga, katerega ni mogla pozabiti. Bil je to Friedrich Hebbel, ki si je usvojil njeni srce kot mladenič in jo imenoval svojo mužo.«

Nekoga božičnega dne pa je vprvič bral nekaj svojih umstvenih proizvodov. Bil je to prvi osnutek Marije Magdalene. Vedno znova, Čokler niso zadnje sveče na božičnem drevesu in v lesencih pogorele, je moral Hebbel Elisi prebirati najlepša mesta in jasnovidno mu je prorokovala njegovo veliko bodočnost.

Nato je odšel pesnik v svet in je postal slaven, toda njegovo srce je pripravljalo sedaj drugi ženi: Christini Enghaus, katero je poročil. Toda ko je prišel o božiču Elisine svečni pozdrav, je mož nežno mislil na svojo mladostno ljubezen, je govoril s svojo ženo o onih dneh, in je poslal tako zvesti oboževalki v starem Hamburgu nekaj stihov, najlepše dario za prejemnico.

*

V Wartenburgu, v hiši nekoga preprostega svečarja, se je o božiču 1813. naštel general Yorck. Elbe je bila vsa zamrznjena in vetrovi so brili preko nje. Vsi ljudje so

upal, da bodo končno rešeni francoskega jarma.

Neumorno je izdeloval Yorck svoje načrte. Ni mislil na praznike in si je dal napolniti z oljem svetilko še zvečer, ko je bilo treba iti spati, da bi lahko še ponoči delal. Nekega večera je odprl lastnik male hišč potihoma vrata in postavljal na mizo skodelico z rdečimi, lepo obrisanimi jabolki in s snežnobelo mogočno svečo, ki je bila okrašena z naslikanimi besedami. »Ker je vendar danes sveti večer, gospod general.«

Yorck je vzel svečo v roke in bral umetniško pisavo. »Oče naš, kateri si v nebesih, daj nam zmago!« je bilo napisano. Stiskanje roke, ki je bilo kot obluba, je bilo plačilo darovalcu. Ob svetli božični sveči je Yorck dokončal svoje načrte in svojemu hišnemu gospodarju se je še enkrat zahvalil z besedami: »Tvoja luč me je razsvetlila, ker si jo napravil s toliko ljubeznilo in vero.«

Ostanek sveče je vzel Yorck po končani zmagoslavni vojni s seboj domov in jo je postavil na častno mesto na svoji pisalni mizi, v kateri se je nahajal tudi načrt bitke iz one božične noči.

Očetova vrnitev

Tone Strascher, Kraenburg

Nekoliko proč od strmenške vasi na malem gričku je bilo Rjavčeve domovanje, — to je bil že blizu dveh stoletij trdn kmečki gorenjski dom. Tu so v miru, ljubezni in slogi živelii zares srečni ljudje od roda do roda. Vsa ta sreča je spremljala te ljudi do leta 1914. meseca julija.

Pa prišel je usodni dan 26. juli — delna vojna mobilizacija!

Mlađi, komaj 28 letni gospodar Martin je bil tudi med tistimi, ki je moral odhiteti z drugimi vred za obrambo Avstrije pod bojni prapor junashkega 17. regimenta.

Slovo je bilo težko; stari oče je zamišljeno sedel na klopi poleg starodavne bele favorjeve mize, poleg njega je sedeila mlada gospodinja Margareta s komaj par mesecov starim sinčkom dojenčkom, a za materino krilo se je plašno stiskala še ne dve leti stara hčerkica...

Vsem je bilo hudo, žena je bila žalostna, ali ni se mogla več premagovati, solze so se ji udrle po lepem obrazu. Mož jo je tolažil, kakor je vedel in znal, a bil je tudi sam potreben tolažbe.

Pa se oglaši stari oče:

»Eh kaj bi, saj sem bil tudi jaz 1859. leta na Laškem v vojski, pa sem hvala Bogu še srečno prišel nazaj.«

To je opogumilo tudi sina Martina in začel je tolažiti ženo:

»Saj res Margareta, nič ne bodi v skrbeh v par mesecih se bomo spet videli!«

*

Cas odhoda je prišel!

Potražena je spremljala moža na kolodvor. Ob slovesu mu je še rekla:

»Martin, oh ljubi moj Martin, meni se kar zdi, da se dolgo ne bova videla...«

*

Bojna vihra se je začela na vseh koncih in krajin... Spodjetka so vedno prihajala Martinova poročila iz daljne Galicije, a kar naenkrat se je pa vse ustavilo. Šele čez dolge štiri mesece po zadnjem sporočilu, bilo je že v pričetku pomlad, je vsa zaskrbljena Margareta dobila zopet moževno sporočilo, in to iz ruskega ujetništva. Sporočila so prihajala poredkoma, a so le prihajala vse do boljševiške revolucije leta 1917., in od tistikrat pa so se čisto ustavila.

*

Spet se je bližal nekdaj takoj veseli božič in to že v l. 1922. Gospodinja Margareta je vsa zamišljena snazi in pomivala klopi in vso hišno opravo. Pri tem delu ji je pomagala že desetletna pridna Franziska, a njen dve leti mlajši hratec Hansi in stari oče, ki je še vedno

»Nikjer ne dobim tako lepih melodij, kot v tvoji, sladko dišeči delavnici,« je po navadi rekel Thomas Koschat, znani kärntnerski komponist svojemu prijatelju, spremnemu svečarju v Klagenfurtu. Ko je prišel božični čas, in je imel svečar polne roke dela — kajti njegove sveče so vse povsod zahtevali — je sedel Koschat s svojo kitaro pri njem, srebal fini duh in brekral na strune. Nato je naenkrat nastala melodija, ki jo je vse pelo.

Enkrat, ko je komponist živel že na Dunaju, je prejel o božiču skrbno zabit zaboje. Notri je bilo lepo število dišečih zlatorumenih sveč iz voska in na vsak izmed njih so bile naslikane note neke Koschatove pesmi v bleščedih barvah.

»To je najlepše dario, kar sem jih sploh kdaj dobil,« je vzkliknil mojster vse srečen in je pisal ob svitu teh sveč novе pesmi, ki so razveseljevala ljudstvo.

Za svojo domovino...

po kadilu, ki je pod mizo tlelo na žerjavici v lončenem loncu.

Stari oče, mlada gospodinja, njena hčerkica in že priletni hlapec Georg pa so sedeli okrog peči in si vzbujali spomine na nekdanje bolj veselje čase.

Takole okrog enajste ure ponoči, ko je že vse silili dremavec, pa začne naravnkrat močno lajati domači pes Sultan.

Zasliši se hoja in nekdo začne močno traktati na vežna vrata.

Stari oče in hlapec Georg se oglašita:

»Kdo je in kaj hoče?«

Pozni popotnik se tudi oglaši pa bolj s čudno gvorico:

»Odprite, srečne praznike meni in vsem skupaj!«

Vsi so hkrati spoznali težko pričakovana gospodarja! Sami niso vedeli, kako so se znaši vsi pred dobro zaklenjenimi vrati — a nihče jih ni odpiral v zmedenosti. Naposled jih le odpre žena — to je bilo lepo svidenje, v resnici blažena božična noč!

ZA JANEZKA IN LENČICO -

Spisala Hilde Fürstenberg

Janezek in Lenčica stojita pred veliko izložbo in pritiskata svoje male nosove na šipo; tiho molčita in sta zamaknjena v gledanje, kajti tam znotraj za šipo gledata predmet, ki je padel z neba. Z božičnega neba! Tu stojita Rdeča kapica in volk, tako lepo, kot bi bila živa. Snegulčica s palčki sedi pred kočo in na travniku pase dekla svoje gosi. Od zgoraj pripelje železnica in izgine brez sledu v temnem predoru, se naenkrat zopet pokaže, pelje med drevesi in kmetijami in spleza končno zopet na goro, da od tam znova začne vožnjo. V kotu pijejo kavo punčke za rojstni dan. Ničesar ne manjka in zdi se, da je to vso gospodinjstvo. Pladnji in krožniki, pribori in prtiči, kozarci in ročke in celo cvetlice so na mizi. In kako so dame vse lepo napravljene! Lenčičel tolči srce in ne ve, katera izmed vseh je najlepša.

»Kaj si želiš ti, Lenčica?« vpraša naenkrat tiho Janezek. Zmajuje z glavo in si ne ve pomagati. »Rdeča kapica morebiti? ali železnica?«

»Železnica?« Janezek je vznevoljen.

»Železnica ni za male deklice, to je za dečke,« reče. »Z njo si prav gotovo ne boš nič pomagala. Gotovo ti bo vedno padla iz tračnic in potem ne pride več na goro, ker je nisi zadosti navila. Saj vendar nisi tako močna.«

»Ravno tako sem močna kot ti,« reče Lenčica odločno. In to mora mali brat dobro vedeti, kajti nič ne ugovarja. Morebiti je to sam skusil, ko sta bila Janezek in Lenčica sprta.

»Toda železnice vkljub temu ne morebiti,« je vztrajal.

»Zakaj pa ne?«

»Ker jo hočem imeti jaz.«

Lenčica ni prepirljiva in rada prepusti železnico bratu. »Jaz sem ravno tako zadovoljna z Rdečo kapico.«

Nekaj časa stojita vsa zamaknjena, naenkrat reče Lenčica: »Sedaj moravaš v Trgovino.«

»Ali pa več čisto za gotovo, da hočesh imeti Rdečo kapico?« vpraša Janezek iz previdnosti še enkrat.

Ona samo prikima in ga zgrabi za roko. Takoj nato sta ze v trgovini in zaupljivo gledata prodajalko. Sloka je, velika in popoloma svetoplava, in Lenčica si misli: »Če ni morebiti preoblečen angeljček?«

»Gospodična,« reče bojazljivo, toda popoloma resno, »midva bi rada naročila železnico in Rdečo kapico.«

Gospodična je gledala resne obrale otrok in je trenutno popolnomu v dvomu. »Da,« reče končno, »za koga smem vpisati?«

»Za Janezka in Lenčico.«

Sedaj se zasmeji gospodična in je morala očitno nekaj važnega premisljevati, kajti stopi na stran in gleda mimo otrok. Nato se povrne. »Toda to še ne zadostuje,« reče: »moram vedeti tudi za vaše rodbinsko ime. Kako se še sicer pišeta?«

»Oh, tega ti ni treba vedeti,« odgovori Lenčica velikopotezno, »bo že prišlo. Prejane leto je tudi pravilno prišlo.«

»Da — prav lepo — toda veš, to je radi plačila! — Lenčica je vsa potrta radi tolikšne nespameti. Skoraj sočutno obrne svoje velike modre oči v prodajalko. »Plačati?« pravi. »Tega ni trebu plačati, to vendar dobimo od Ježuščka.«

Zaupljivo prime brata za roko in gre z njim zopet iz prodajalne. »Ni bila angeljček,« si misli, »ker bi sicer morala to vedeti.«

... stoji vojak na straži.

Sodobne slike

Nemški vojaki se bojujejo z zaveznički za svobodo Evrope — Volja vojaka je skrbnejša od zime — Vedno boljša orožja se izdelujejo

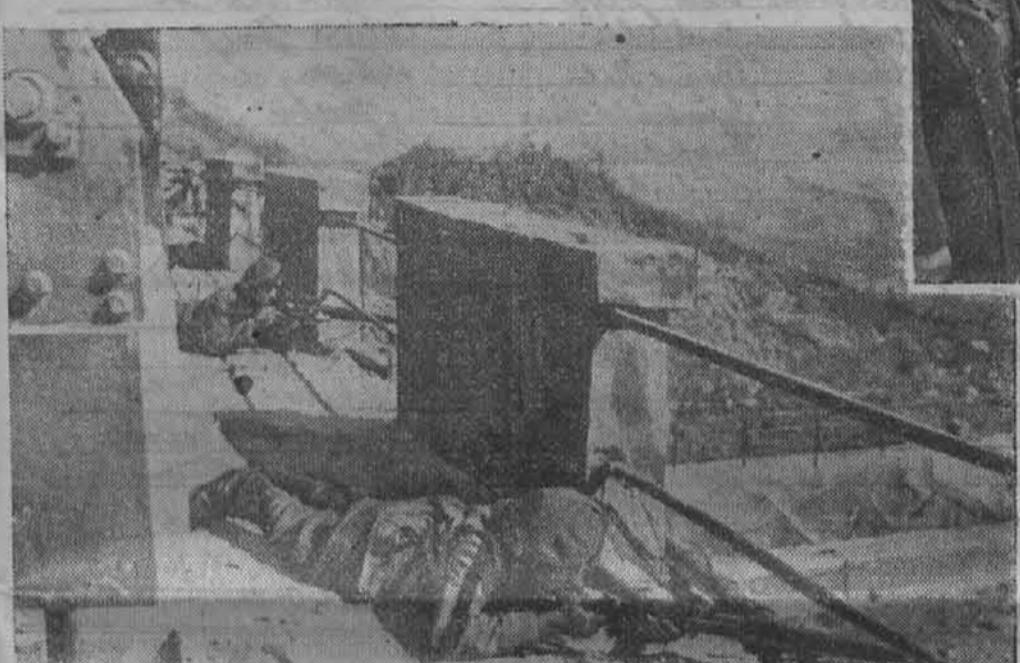
Pionirji gradijo železnico skozi gozdove in močvirje na Vzhodu. Premostiti je treba globeli in vodovja. (PK.-Aufnahme: Kriegsber. Kripgans.)

Romunski metalci min v nekem oporišču na morju. Zadnje priprave pred odhodom. (PK.-Aufnahme Atlantic, M.)

Führer si ogleda nova orožja. V razgovoru z Reichsmiistem Speerom. (Hofmann.)
Slika desno:
Prislonjeni na rob rova stražijo grenadirji s pripravljenim ročno granato. (PK.-Götze.)

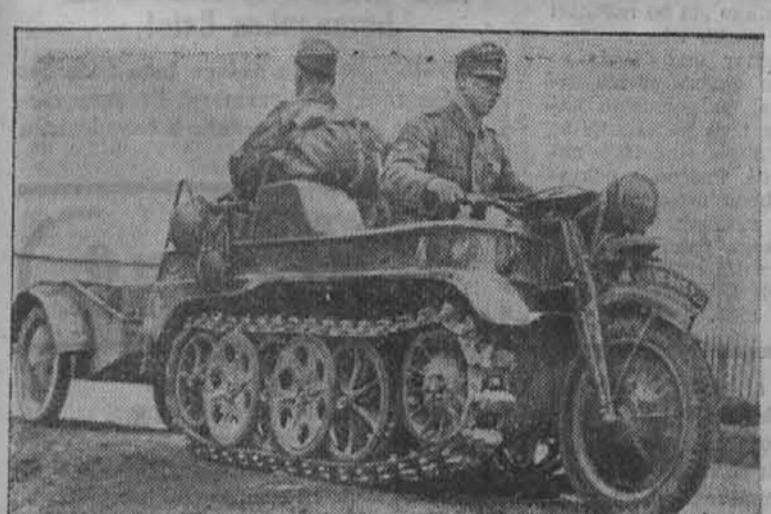

Slika levo zgoraj:
Ogorčeni boj za važno postojanko v Kavkazu.
(Atlantic, M.)

Slika levo:
Te lahke korete rabijo za hitrejsi prevoz pri prodiranju v Kavkazu.
(PK.-Vaupel.)

Slika desno:
Boji ob Ilmenskem jezeru. Naš dobro izgrajeni obrambni položaj.
(Becke, Sch. M.)

Slika desno:
Potopljena angleška križarka.
(Scherl, M.)
Slika spodaj:
Vsako jutro se morajo izkopati.
(PK.-Maltry.)

Slika spodaj:
V pičilih urah, ki so brez boja, morajo vedno znova izgraditi naše položaje.
(PK.-Schilrer.)

Slika levo:
Podmorniška križarka potopljena.
(Hoffmann, M.)
Slika spodaj:
Boji v razvalinah Stalingrada.
(PK.-Bauer.)

Kreisleiter Leo Kuss, Krainburg:

Weihnachten, das Fest des guten Willens

Alles Tun und Sein des deutschen Menschen ist um die Weihnachtszeit auf guten Willen eingestellt. Im Zeichen der Wintersonne wenden sich alt und jung, sich äußerlich und innerlich zu wenden. Die Erwachsenen werden versuchen, in ihrer Alltagsarbeit ein bestimmtes Ziel oder zumindest einen günstigen Abschluß zu erreichen. Nebenher kommen die Sorgen für die Beschenkung der Kinder, der Soldaten, der nächsten Anverwandten und nicht zuletzt auch die Sorgen um das eigene Ich. Trotz kriegsbedingten Einschränkungen bleibt jeder bestrebt, sich zum Feste besser anzuziehen, die Stube wärmer zu heizen und sein leibliches Wohl friedensmäßig zu betreuen. Auch innerlich versuchen sich viele Menschen zum besseren zu wenden. Gute Vorsätze werden gemacht, um den inneren Schweinehund oder eine Leidenschaft zu überwinden. Ist der Wille nicht nur gut gemeint, sondern auch stark genug, sich gegen die Leidenschaft durchzusetzen, so bleibt der Mensch Sieger über die Leidenschaft.

Weihnachten gilt aber auch als Fest des Friedens. »Friede den Menschen auf Erden, die eines guten Willens sind!« — so lehrte uns dies in frihester Jugend schon die christliche Weltanschauung. Würde es eine höhere Gerechtigkeit und Allmacht geben, die dem reicht, der guten Willens ist, so müßte unser Volk heute im tiefsten Frieden leben. Denn wer ist schon lange vor dem Kriege für eine vernünftige Abrüstung eingetreten, um so einen dauerhaften Frieden zu garantieren? Wer hat nach dem Polenfeldzuge den anderen Mächten, die uns den Krieg erklärt, das Angebot des guten Willens gemacht? Wer hat nach der Niederwerfung Frankreichs neuerlich die Hand zum Frieden gereicht? Wer war bereit, mit Jugoslawien einen Freundschaftspakt abzuschließen? — Immer wieder war es der Führer, der guten Willens war, mit den anderen Völkern in Frieden zu leben. Wir schöpfen daraus die Erkenntnis, daß der Friede nicht ein Geschenk des Himmels ist, sondern daß die Vorsehung nur dem reicht, der ständig bereit ist, für Recht und Ehre zu kämpfen. In jedem vorgeht und damit reicht erhält. Wer aber in den vergangenen vier Jahren der Stärke war, wird jedem klar, der guten Willens ist, den Ablauf der Ereignisse so zu sehen, wie sie in Wahrheit verlaufen sind. Stalin sitzt nicht in Belgrad, Churchill nicht in Berlin und Roosevelt nicht an der Riviera. Sie haben uns wohl den Krieg erklärt, aber die Führung dieses Krieges liegt in unserer Hand. So wird dereinst der Friede nicht durch die Großmauligkeit der Plutokraten, sondern durch den Sieg des deutschen Schwertes errungen werden.

Oberkrainer! Auf Euch hat der Führer seinen guten Willen anlässlich des

Einmarsches deutscher Truppen bewiesen. Dieses Land wurde vom Leid des Krieges bewußt verschont und fest unter den Kampf aber gibt es eine unumstößliche Wahrheit, daß der Stärke als Sieger herrschenden Arm des Reiches genommen. Was ehedem nach einer tausendjährigen Tradition deutsch war, kehrte ins Reich zurück.

Der Gauleiter hat mit der Proklamation vom 27. September auf der alten Reichsstadt Krainburg allen staatstreuen Oberkrainern die »deutsche Staatsangehörigkeit auf Widerruf verliehen und im Ablinger Großappell vom 6. Dezember weitere Verbesserungen in sozialer Hinsicht angekündigt. Bedurfte es noch eines besseren Beweises des guten Willens, Euch als gleichberechtigte Staatsangehörige in die Gemeinschaft des Reiches aufzunehmen? Tausendfältig haben sowohl die Partei als auch die staatliche Verwaltung durch die Tat ihren Aufbauwillen mitgeteilt. Oberkrainer! Zeigt auch Ihr Euren guten Willen in der Erfüllung Eurer Pflichten. Bekämpft die willenlosen Werkzeuge Moskaus in den Wäldern arbeitet mit am Aufbau Eurer Heimat. Durch bedingungslose Treue zum Staate und unerschütterlichen Glauben an den Führer, zeigt Ihr Euch würdig, in unserer Gemeinschaft zu leben. Lernt die deutsche Sprache, denn sie ist das wichtigste Mittel zur Förderung der Gemeinschaft. Wir geloben dem Gauleiter zum heurigen Weihnachtsfeste für die Beweise seines guten Willens im abgelaufenen Jahre, im kommenden Jahre, noch enger zusammenzurücken. Zwischen Kärntnern und Oberkrainern muß im kommenden Jahre eine noch engere Tuchfühlung Platz greifen. Zum Himmel aber beten wir: Herr, erhalte uns den Führer, und Du, Führer, führe uns durch Nacht, durch Kampf zum Sieg!

Obnova vzhoda

Dalj časa na Vzhodu zaposlen nemški vojak, Unterofficer K. J. Fluck je nalač za nemške rojake v generalnem guvernemu napisal igro, ki prikazuje nemško zdodovino v zanimivih slikah. Igra je predvajala oborožena sila pri neki svečnosti v Radomu Hitler-Jugendu.

Ze od nekdaj je bilo mesto Reval kot gospodarsko središče estonskega gospodarstva, pomemben trg zunanje trgovine in središče industrijske proizvodnje dežele na prvem mestu. Tako je bilo izmed 411 veleobratov z več kot 73.000 uslužbenimi maja 1941 v Revalu 169 obratov, torej 69 odstotkov z okoli 34.000 uslužbenic. Nadalje odpade polovica industrijskih naprav na Reval. Ze prvo leto obnove je začelo zoper poslovati večje število obratov.

V poljedelski družbi Ostland, pod katero spada tudi ribarstvo, je bil ustavojen ribiški oddelki, ki upravlja preko 30.000 hektarjev veliko ozemlje jezer in pomembno rečno ribarstvo. Prvi zimski ribnik je bil prirejen ter je bilo pripeljanih veliko število iker karpov in

Od delavev, ki so doma v Littai, Kressnitz in Laas in so sedaj zaposleni v Hagen-Delstern, smo prejeli dopis, v katerem želijo svojcem in znancem veselje božične praznike. Sporočajo, da se jim dobro godi in da se s tamš-

nimi prebivalci prav dobro razumejo. Mi od naše strani in tudi imenom njihovih svojcev im želimo enako tudi njim prav veselje božične praznike. Vsem želimo tudi srečno in veselo novo leto!

An die
Schriftleitung des
Karawanken-Boten

Hagen-Delstern, den 13.12.1942.

Celokupni fantje in možje prosijo, da nam stavite samo ta stavek in pozdrave v Vaš cenjeni list, zakar Vam bomo vsi prav hvaležni.

Westfalen. Gorenjski fantje in možje železničarji in Oberkraina, zaposleni sedaj pri Gleisbauzugu 3107, v Westfalu posiljajo vsem čitateljem in čitaljicam Karawanken-Bote, posebno pa svojcem, veselje božične praznike in srečno novo leto.

Iz Kressnitz, Iz Littai, Iz Laak /Sawa/

<u>Fertze Haar</u>	<u>Jantschek felix</u>	<u>Fleischer Franz</u>
<u>Sauer August</u>	<u>Krimitsch Hans</u>	<u>Klymisch Anton</u>
<u>Gaischeck Frann</u>	<u>Klause Ladislous</u>	<u>Zoller Franz</u>
<u>Santy Anton</u>	<u>Lombach Joch</u>	<u>Pastotnik Martin</u>
<u>clantz Josef</u>	<u>Prashke Franz</u>	<u>Pohjestrup Jozanne</u>
<u>Gnathar Lester</u>	<u>Tene Nika</u>	<u>Widmar Hans</u>
<u>Stmitschar Frank</u>	<u>Liber Jhani</u>	<u>Grigorin Felicij</u>
<u>Rankl Josef</u>	<u>Yonel Olgis</u>	<u>Makar Jozef</u>
<u>Hukorija Johann</u>	<u>Breyer Anton</u>	<u>Opferkatz Josip</u>
<u>Zoporek Franz</u>	<u>Jurantschik Hanz</u>	<u>Jerelka Alojz</u>
<u>Kerlik Viktor</u>	<u>Korina Anton</u>	<u>Se nekaj u Litija</u>
<u>Gandec Josef</u>	<u>Podjag Slavko</u>	<u>Lajovitz Johann</u>
<u>Gorkej Johann</u>	<u>Stamban Martin</u>	<u>Landkler Stefan</u>
<u>König Jojo</u>	<u>Emmerich Fran</u>	<u>Romich Martin</u>
<u>Zavrl Jozef</u>	<u>Lukav Franz</u>	<u>Koliz Josef</u>
<u>Udovič Tomisich</u>	<u>Krausel Pavol</u>	<u>Kralikar Jozef</u>
	<u>Kantschitsch Anton</u>	<u>Mikranec Jozef</u>
	<u>Groboljek Ljubij</u>	<u>Chorn Franz</u>
	<u>Yana Fran</u>	<u>Grotzsch Karolius</u>
	<u>Smendelj Anton</u>	<u>Kolenec Franz</u>
	<u>Habek Alcij</u>	<u>Gladitsch Odmar</u>
	<u>Widomik Anton</u>	<u>Widomik Anton</u>

Vsem bralcem in raznašalcem
Karawanken Bote!

Prihodnja številka našega lista izide čez en teden torej 30. decembra. Prosimo raznašalce, da časopis raznesejo k navedenemu dnevu.

Dipl. Optiker
e. Kronfuss
Klagenfurt. Bahnhofstraße 15

Dne 9. marca 1796. si pribori Gertrud nove uspehe v londonskem Coventgardnu. Dne 21. aprila 1800. po sopransko partijo v Haydnovem »Stvarjenju« in gane vse do solz. Tu nenadoma opazi, da njen glas popušča. Preveč jo je zdelalo živiljenje z njem možem, in tako se ona umakne iz javnosti.

Odide v Petrograd in od tam v Moskvo. Tukaj živi čisto sama zase. Poučuje v petju in nastopi tu in tam v zasebnih družbah. Njeni prihranki ji omogočajo udobno živiljenje.

Tu vpadejo Francozi, Moskva pogori in tudi njena hiša in posestvo sta žrtv plamenov. Z ostanki svojega premoženja gre na Estonsko, kjer se preživlja deloma v Revalu, deloma na kmetih, v gostoljubnih hišah kmečkega plemstva. Poučuje v petju. Javnost jo je pozabilna, le Revalčani vedo, kdo je mala suha postava s temimi očmi, polnimi duha, ki z umerjenimi kretnjami hodi po mestu.

Dne 23. februarja 1831. leta jo doleti na njen rojstni dan še veliko veselje, ki jo spominja časov njene stare slave in triumfa... Goethe, ki je bil kot dijak doživel moč njenega petja, ji pošlje na rojstni dan, dve pesmi:

Der Demoiselle Schmeling nach Aufführung der Masseschen Sta Elena al Calvario, Leipzig 1771.

(Gospodinji Schmelingovi po predstavi Massove Sta Elena al Calvario, Leipzig, 1771.)

Klarster Stimme, froh an Sinn,
Reinster Jugendgabe,
Zogst du mit der Kaiserin,

Nach dem heiligen Grabe.
Dort, wo alles wohlgelang,
Unter die Beglückten,
Ries Dein herrschender Gesang
Mich, den Hochentzückten.

(Z najčejšim glasom, dobre volje, romala v mladostnem cvetu s cesarico si na sveti grob. Tam Ti vse uspelo je, in med srečniki je očaralo še mene Tvoje obvladujoče petje.)

»An Madam Mara, zum frohen Jahresfest, Weimar 1831.«
(Gospoj Marovi k veseli obletnici, Weimar 1831.)

Sangreich war Dein Lebensweg,
Jede Brust erweiternd.
Sang auch ich auf Pfad und Steg
Müh' und Schritt erheiternd.
Nach dem Ziele denk' ich heut
Jener Zeit der süßen;
Fühlte mit, wie mich's erfreut,
Segnend Dich zu grüßen.

(Zivljenska pot bogata bila Ti je pesmi, razširjajočih vsake prsi. Na steze in poti sem sipal pesmi tudi jaz, razvedrujoče trude in napore. Ta cilj in oni sladki čas sta danes meni v mislih. Čuti z meno, kako sem vesel, da Te lahko blagrujem in pozdravljam.)

Dne 8. januarja 1833. je umrla velika pevka na tihem in pozabljenja. Le pri prost spomenik spominja že na njo. Spomenik na pokopališču v Revalu ima tale napis:

»Tukaj podiva pevka Mara, ki je neko očarala in začudila ves svet. Naj bo sveto to mesto vsakemu prijatelju lepote in umetnosti.«

Konec

In življenje piše besedilo...

življenje in usoda Gertrude Mare Schmeling

Kakor gonjač na lov, tako jo podi njen mož od enega mesta do drugega, od enega koncerta do drugega. On pozna le dva pojma, slavo in denar, ki jih mora slišati vsak dan. Sedaj sta v Parizu, pa tudi tukaj ne najde nič časa za sebe. Glava ji zdrinke na prav, trudna je, neznanco trudna.

Tu se vrata naglo odprejo, in Johann Mara pade v stanovanje. Ko jo najde zrušeno na stolu pred zrcalom, jo oblastno naruhi: »Ali si že zoper trudna? Ali se ne moreš čisto nič potruditi? Zakaj sem se pa oženil s teboj, če si vedno trudna?!... Zberi vse sile, trudna žena je stara, in stara še vendar nisi! — Todi, slavna Todi, ki jo obožuje ves Pariz, pride kmalu sem. Ti jo moraš izpodriniti, moraš Parižanom pokazati, da znaš več kot ona!«

Trudna sem, Johann, daj da nekaj časa izprežem, privošč mi odpočitka, šlo bo potem z novimi močmi dalje.«

»Nikakor ne,« zavpije on nad njo. »Ali pa,« tako posmehljivo nadaljuje, »ali pa te je morda strah pred Todijevom? Ali twoj glas morda že popušča? Ne, jaz vem, to je le lenoba. Toda zapomni si, ti boš in moraš Todi posekat ali — boš me še spoznala!«

*

Začetkom leta 1783. dospe Todi v Pariz, in sedaj nastane tekmovalje med obema ženama; Pariz je razdeljen v dva tabora:

Leto NSDAP na Gorenjskem

Eno leto strankinega dela v Kreisu Stein

Dvodnevno okrožno delovno zasedanje v glavnem mestu Kreisa - Referati o izgraditvenem delu NSDAP

F. H. Stein, 20 decembra 1942.

1. januarja bo ravno eno leto, kar je NSDAP povzela svoje delo na Gorenjskem. Poleg civilne uprave je stopila stranka, ki je zasledovala svoj cilj, da oprosti staro nemško deželo od žalihanj njene 20-letne pripadnosti k tujim državam in jo po Führerjevi volji napravi zopet nemško. Ako so imeli politični komisari, da najščnajte Landratre, nalogu, da ustvarijo čedno nemško upravo, so morali Kreisleiterji po izgraditvi stranke ljudstvo poučevati in njih sreca pridobiti za veliko Nemčijo in njenega Führera.

Kaj se je na tem področju storilo v Kreisu Stein leta 1942, se je pokazalo na velikem okrožnem delovnem zborovanju, ki se je v petek in soboto vršilo v mestu Kreis Stein, in ki so se ga udeležili vsi Ortsgruppenleiterji in Kreisamtsleiterji. Ko je bil Kreisleiter Pilz otvoril zborovanje, je bila Ortsgruppenleiterjem dana prilika, da so v razgovoru razpravljali o vseh težavah in razmotrivali vsa vprašanja, ki se podajo iz praktičnega dela v posameznih Ortsgruppen. Stranko trdno zasidrati v življenju posameznih občin, je njen cilj, kakor tudi podeliti Ortsgruppenleiterju položaj, ki ga napravi za voditelja in za zgled kraja. V to je potrebna, kakor je Kreiskassenleiter Unterweger podal v svojih navodilih, preskrbna in primerna oprema službenih prostorov, ki ustrezajo pomenu NSDAP. V teku prihodnjega leta mora biti končana oprava teh službenih mest. Kommiss. Bannsführer Oskar Huber je predaval o smernicah za Hitler-Jugend za leto 1943, in si v to svrhu izprosili podporo stranke, nakar je Kreisamtswalter NSV Pg. Seebacher razlagal vprašanja Nationalsozialistische Volkswirtschaft. Kreisleiter je nato posnel podatke razgovorov in referatov in dal navodila, ki bodo pripomogla, da dobijo nov zagon in da bo v prihodnjem letu vse izpolnjeno, kar se v tem letu še ni moglo storiti.

Vrsto popoldanskih predavanj je zopet otvoril Kreisleiter, ki se je v splošnem pečal z delom pri Ortsgruppen in razmotrival učinek novih socialnih zakonov glede pomoči za deco, pomoči za izobražbo, posojil za zakone in glede novih uredb socialnega zavarovanja. Kreisrichter Pg. dr. Hermann Doujak je v daljšem predavanju obravnaval vedenje Parteigefossov in uslužbencev, ki morajo biti zgledi in morajo pokazati vsem, ki vodijo, kako se živi po načrtih Führera. Po pevski urji je bil prvi dan delovnega zasedanja zaključen. Zvečer so vsi zborovalci zbrali v Steinškem domu z uslužbenimi Kreisleitung in drugimi povabljenimi gosti vred, da obhajajo Julfeier. Dolge vrste miz so bile okrašene z jelkim zelenjem, modre sive VDA, so dajale toplo slavnostno svetobo. Glasbeni komadi, ki jih je igral goodalni kvartet, in predavanja so se vrstile ob začetku, preden je Kreisleiter imel svoj slavnostni govor. Izvajal je med drugim, da je to slavje hkrati simbol za boj, ki ga nemški narod danes vodi. Je to boj luč proti temi. Nemški vojaki je nosilec te luči in nemški narod mora plamenec luči in svetlobe zanesti v svet teme in zafiranja. Zgodovina nemškega naroda ni nič drugega, kakor večni krik po luči. Priče naše zgodovinske preteklosti izražajo to hrepnenje po prostem razvoju nemške duše in hrepnenje po luči. Ta dan se priznava ves nemški narod znova za nosilca te vere, za nasega Führera. Po prvem letu strankinega izgraditvenega dela se zahvaljuje Kreisleiter

vsem sodelavcem in jih poziva k še večji storitvi v prihodnjem letu. »Predpolje je zavojeno, sovražnikovi okopi so v naši roki. Zdaj vemo zavzeti zadnje sovražnikove bastijete.«

Tej Julfeier je sledil tovarški večer, ki mu je dal posebno obeležje okrožni orkester Stein, ki se je s tem vprvič pokazal pred javnostjo. Zato so njegovo igro prilakovali s posebnim zanimanjem. Za svoja predvajanja je

žel obilno odobravljane. Kreisstadt Stein ima torej orkester, ki bo ne le v bodoče del dostojano obeležje strankini slavnostim, ampak vrhutega omogočil tudi živahnemu glasbenemu življenju. Zeleti bi bilo, da orkester po nekaj mesecih enkrat prestoli tudi meje Kreisa Stein. Pevski kvintet je razveseljeval poslušalce s koščkimi narodnimi pesmimi in zabavna predavanja so zaključila vrsto predvajanj.

Drugi dan zasedanja

Drugi dan okrožnega delovnega zasedanja so bila v referatu vprašanja tiska, v kolikor se tiče Gorenjskega, pri čemur se je posebno oziralo na bodoče tiskovno delo v Kreisu Stein. Ortspreseleiter, ki so v to svrhu določeni, so imeli v nato sledenem posebnem zasedanju priliko razpravljati o praktičnih vprašanjih krajne reportaže.

Kreisbauernführer Vintler je govoril o vprašanju prehranjevalne politike in je razmotril ukrepe za izvršitev proizvajalne bitke. Z ozirom na veliki pomen kmetijstva v Kreisu Stein je zahteval intenziviranje setve in nasadov. Kljub obstoječim težkočam so kmetje dobili številne stroje, ki jim omogočajo, da zadosti zahtevam glede oddaj. Kreisbauernführer je s svojimi sotrudniki v zadnjih tednih imel govorilne dneve za knete v raznih krajnih občinah Kreisa, ki so bili povsod zelo obiskani.

Kreisamtsleiter für Volksgesundheit, uradni zdravnik Pg. dr. Brill je razpravjal v svojem predavanju o temeljnih nacional-socialističnega zdravstvenega vodstva. (V načelnu članku se prihodnjic povrnemo na to stvar.) Voditelj urada Außenstelle Stein der geheimen Staatspolizei, Pg. Zimmer je nato orisal stališče do državopolitičnih vprašanj in naloge svojega urada.

Pogled nazaj in v bodočnost

Zaključeno je bilo okrožno delovno zasedanje po Kreisleiterju Wilhelmom Pilzu, ki je na kratko dal posnetek o storjenem delu in opozoril na naloge v bodočem letu. Kreisleiter je omenil težkoče, ki jih je imela stranka ob pričetku svojega dela in ki so jih vse mogli rešiti s sodelovanjem strankinih in državnih mest. Šlo je predvsem zato, da se izgradi NSDAP in da se k temu pritegne pičlo število Parteigenossen v področju Kreisa. Po nekaj mesecih miru je nastopil nasprotnik, da bi po Stalinnem povelju razkrajal zadnjo fronto nemških armad. Kot vojaki so morali napraviti mir, ki ga s političnimi sredstvi niso mogli dosegici. Ustanovila se je zveza samopomoči. Končno je uspelo sovražnika ali uničiti ali razgnati. Kranjburška proklamacija je zaključila to poglavje in bo enkrat označena kot eden najvažnejših mejnikov v zgodovini Gorenjske. Do viška je pa prekipele letošnje delo s proglašitvijo novih socialnih zakonov v Aßlingu dne 6. decembra. S tem so bili prebivalci praktično sprejeti v skupnost nemškega naroda. Njihova stvar je sedaj, da se izkažejo vredne tega novega položaja in se zanj zahvalijo z brezpričornim vedenjem ter z najbolj vneto izpolnitvijo dolžnosti.

V Kreisu Stein obstaja 12 Ortsgruppen NSDAP in 12 Ortsgruppen KVB. Kreisleiter je posebno poudarjal pogum domačinov, ki so kot

vodje KVB zvesto ostali na svojih mestih. Ustanovljena je DAF, NSV, je že dolgo po osvoboditvi Gorenjske povzela v Kreisu Stein svoje blagonsko delo. Danes imamo, da naveemo le eno številko — že 13 otroških vrtcev v Kreisu Stein. NS-Frauenschaft je v tistem delu izpolnil velike dajatve, ki so se predvsem pokazale v zbirkah za vojake. Drugi oddelki in skupine NSV so tudi že prideli s svojim delom in v prihodnjem letu se bodo še prav razvijali. Prvo leto NSDAP v Kreisu Stein je za nami. Veliko je bilo storjenega, še več se pa mora storiti v prihodnjem letu. Ko se je še temeljito počal s političnim in gospodarskim položajem Reicha, je Kreisleiter pozval vse svoje sodelavstvo, naj v bodočem letu zastavijo vse sile za Führerja in za nemško ocetjanje. S pozdravom Führerju je bilo to dvodnevno okrožno delovno zasedanje za Kreis Stein končano. Leta 1943 pa bo dokazalo, da je bil v tem letu položaj temelj za delo, ki bo dvignilo Kreis Stein v prvo vrsto Gaua Kärnten.

Športni poročalec

Program smučarskih prireditev v Kärntnu za leto 1943

Klub zelo neugodni zimi za smučanje, ki jo imamo letos, bo v tej zimi zopet oživel smučarsko delovanje. Po lanskotni zapori smučanja je po odredbi sportnega vodja v letošnji zimi smučanje dovoljeno in je bil te dni izdan koledar terminov smučarskih prireditev v Kärntnu. Predvidena so poleg številnih tečajev, prvenstvo Gaua v alpski in norveški kombinaciji, prvenstvo Gorenjske v norveški kombinaciji in HJ-Gebietsprvenstvo.

1. januar. Novoletni skoki v Planizi. 3. januar specialni skoki v Neumarktu. 3. januar prvenstvo Gorenjske v norveški kombinaciji, in solo-skoki v Wochein-Feistritz. 17. januarja prvenstvo Gaua Kärnten v norveški kombinaciji v Villachu. 24. januarja veleslalom in stafeta 4x8 km v Veldesu, 27.-31. januarja Gebietsprvenstvo HJ v Kronau. 7. februarja smučarski tek v Kranburgu in skoki v Laaku, 14. februarja smuk in skoki v Faak am See, 28. februarja slalom pri Klagenfurtski koči, 7. marca skoki v Planizi, 14. marca veleslalom na Kotschni, 11. aprila triglavski smuk.

Športni droblj

V medmestnem dvoboru v namiznem tenisu, ki se je vršil 16. t. m. v Wienu med reprezentanco Wiena in reprezentanco Presburga, je zmagal Presburg s 5:3. Državni prvak Wunsch, Gaumeister Bednar in Just, ki so zastopali

17. Ich bin so frei, heute von Ihrem Anbieten Gebrauch zu machen.
18. Das Wort Kraftwagen ist ebenso gebräuchlich wie das Wort Auto,
19. Er leidet schon seit Jahren an einem unheilbaren Gebrechen.
20. Das Gebrüll der Stiere hörte man kilometerweit.
21. Er wurde für sein tapferes Verhalten nach Gebühr belohnt.
22. Heute haben Sie wirklich schon über Gebühr gearbeitet.
23. Für diese Lausbüberei gebühren Ihnen ein paar Ohrfeigen.
24. Dieser Herr war zwar aus Mailand gebürtig, aber er sprach fließend deutsch.
25. Dieser Arzt ist ein ausgezeichneter Geburtshelfer.
26. Er hat ein ausgezeichnetes Gedächtnis, besonders für Zahlen.
27. Die Gedächtnisrede anlässlich der Gedächtnisfeier für einen berühmten Arzt wurde von einem Universitätsprofessor gehalten.
28. Ich kann Ihrem Gedankengang leider nicht folgen.
29. Mancher hat schon dadurch, daß er aus Gedankenlosigkeit eine brennende Zigarette wegwarf, einen Waldbrand verursacht.

Wörter

andeuten (etwas) — namigniti (kaj) auflassen, ich ließ auf, ich habe aufgelassen — opustiti, opustil itd.

Bau (m) — zgradba, zidanje

Gastspiel (s) — gostovanje

Im Brennpunkt des Tages

V žariču dneva

Wie sieht die neue Kleiderkarte aus?

Kakšna je nova nakaznica za oblike?

In diesen Tagen hat die Ausgabe der neuen, der vierten Kleiderkarte begonnen. Das Format und die Farbe der Kleiderkarte ist unverändert geblieben, dagegen wurde das Wasserzeichen geändert. Ein anderes Gesicht hat auch die Titelseite der vierten Kleiderkarte erhalten, die Seite also, auf der Name und Wohnung des Verbrauchers und das Dienstsiegel der Kartenstelle enthalten ist. Hier ist nunmehr oben ausreichend Raum für besondere Eintragungen gelassen worden, beispielsweise für die Eintragung der Aufenthaltsdauer in einem Fremdenverkehrsort, die von den Hotels und Pensionen vorgenommen werden müssen. Die neuen Karten enthalten am Rand eine Anzahl numerierter Kontrollabschnitte ohne nähere Bezeichnung. Sie sind für besondere Zutellungen bestimmt.

Gibt es Einkaufsscheine für Batterien?

Ali se dobre nakaznice za baterije?

Verbraucher, die keinen Batterie-Einkaufsschein besitzen, können mit Taschenlampenbatterien nur in dem Umfang beliefern werden, als beim Einzelhandel freie Mengen hierfür zur Verfügung stehen. Es ist jedoch nicht richtig, wenn der Kaufmann Kunden, die Taschenlampenbatterien zu kaufen wünschen, ohne jedoch einen Einkaufsschein für Batterien aus. Batterie-Einkaufsscheine werden nach der Anweisung für den Handel mit Trockenbatterien nur an die Träger vordringlichen Bedarfs, z. B. Ärzte, Hebammen, Körperbehinderte usw., von ihren zuständigen Organisationen ausgegeben. Der Arzt muß sich also zwecks Erlangung eines Batterie-Einkaufsscheines an die Reichärztekammer, die Hebammen an die Reichshebammentschaft und der Körperbehinderten wenden. In keinem Falle können sich aber Verbraucher an das Wirtschaftsamt wenden.

Wien, so razočarali, dočim so se Slovaki počazali v sijajni luči.

Nogometni pokal Ultrajne je pripadel moštvi Lemberga, ki je v finalni borbi premagalo moštvo Przemysla s 4:3.

Schalke 04 je zmagel svojega slavnega golmana Flotha, ki je odšel na fronto.

V medmestni tekmi je Frankfurt premagal Stuttgart z 2:1.

Nemški telovadci so zmagali v Budimpešti v medmestnem nastopu z 192.5:189.2 točkami. Najboljši telovadec je bil madžar Pataff z 39.35 točkami pred Nemcem Stadelom z 39.95 točkami.

Evropski boksar Italijan Musina je bil od italijanske vrhovne zveze kaznovan z denarno kaznijo 5000 lir, ker se pri svojem nastopu v Španiji ni tako obnašal, kot se reprezentativnemu zastopniku Italije spodboli.

PROIZVAJALKA BARAK

tvrdka Johann Lerchbäumer, Klagenturt, Waidmannsdorferstr. 11, Tel. 1786, stalno nakupuje rezani les (deske, morale iz gospoda in živoroga lesa), vagonske količine, za gradnjo barak z posebno stopnjo nujnosti.

gastlich — gostoljuben
Gaumen (m) — nebo (v ustih)
Gebälk (s) — tramovje
Gebärde (w) — kretnja
Gebärde (w) — kretnja (obrazna)
gebärden (sich) — vesti se
Gebein (s) — okostje, kosti
Gebeinhäus (s) — kostičke, kostnica
Gebiet (s) — področje, stroka
gebieten — zapovedati
Gebilde (s) — tvorba, delo
Gebinde (s) — sod, sodovi
Gebirgszug (m) — pogorje
Gebiß (s) — zobovje
gebräuchlich — v rabi, navaden
Gebrechen (s) — slabost, telesna hiba, napaka
Gebrüll (s) — rjovenje, tuljenje
Gebühr (w) — mera
gebühren — pristojati
gebürtig — rojen (v)
Geburtshelfer (m) — porodničar
Gedächtnis (s) — spomin
Gedächtnisrede (w) — spominski govor
Gedächtnisfeier (w) — spominska slavnost
Gedankengang (m) — miselna zveza
Gedankenlosigkeit (w) — brezmiselnost
Lausbüberei (w) — pobalinstvo

Redewendungen

jemanden gastlich aufnehmen — gosta-
lubno koga sprejeti
ich gebe nicht viel darauf — na to ne dam veliko
sich hochmächtig geben — ošabno se vesti
sich geborgen fühlen — imeti se za var-
rega

Dr. F. J. Lukas

Deutsch methodisch und praktisch

135. STUNDE

- Unregelmäßige Mehrzahlbildung
der Bau - die Bauten — zgradba - zgradbe
die Bank - die Bänke — klop - klopi
die Bank - die Banken — banka - banke
das Datum - die Daten — datum (dan, me-
sec in leto) - data, podatki
das Kapital - die Kapitalien — glavnica -
glavnice
der Kaufmann - die Kaufleute — trgovci -
trgovci
das Konto - die Konten — račun - računi
das Lexikon - die Lexika — slovar, slo-
nik - slovarji, slovniki
der Mann - die Männer — mož - možje
der Mann - die Männer — vojščak - voj-
ščaki (moštvo)
der Notar - die Notare — notar - notarji
das Thema - die Themen — snov, naloge -
snovi, naloge
die Unbill - die Unbilden — krivica - kri-
vice
das Brikett - die Brikette — briket (zgnje-
teni premog) — briketi
der Tunnel - die Tunnels — predor - pre-
dori
- Wichtige Wörter in gebräuchlicher
Satzverbindung
1. Eine berühmte Sängerin der Wiener Oper kam zu einem kurzen Gastspiel nach Klagenfurt.

Kako so dobili „zlate“

Imetniki zlate svinje za hrabrost

Vso Gorenjsko pozna, kakor pozna Gorenjska tudi njega, vestnega, v svojem poklicu naprednega in najboljšega sadjarja te deželice, imetnika »zlatek« iz gradu Veldesa, Johanna Mocherja, ki se je rodil 13. decembra 1885. leta v občini Stein. Vse njegovo mišljenje in

Johann Mocher,
imetnik zlate in bronaste svinje za
hrabrost ter Karlovega četnega kriza

dejanje hodi po ravni poti človeka, volj:
nega sodelovati pri obnovi, tako ravno,
kakor je bil težak mukepolni pot frontne
ga borca.

Dne 12. avgusta 1914. se je javil k
prvemu maršataljonu za Galicijo. Dne
6. decembra 1914. je bil prvikrat ranjen in
prepeljan nazaj v ljubljansko bolnišnico.
Ko je potem zopet ozdravel, se je
javil v drugič prostovoljno za Karpate,

kjer je pri neki ofenzivi rešil nekemu
nadporočniku življenje in bil pri tem sam
lahko ranjen. Vtretjič se je zopet pro-
stovoljno javil in pri boju od moža do
moža dobil lahko rano na glavi. O pri-
liki tega boja na nož so ga Rusi ujeli in
zavlekli daleč v notranjo Rusijo. Tam je
kot ujetnik doživel grozne reči. Na svoji
ujetniški poti je prišel do Odese, ker so
ga hoteli po sili spraviti v legijo srbskih
prostovoljcev. On je pa bil vedno od-
krit vojak in ni hotel poznati nobenih
ilegalno zlobnanih legij, ampak je imel
samo eno željo, da se bojuje za domo-
vino. Zato je storil drzen sklep, da po-
begne iz ruskega ujetništva nazaj k svo-
jim tovarišem na fronti. Dva dni manj
ko sedem mesecev je trajal ta križev
pot. Stokrat nazaj in potem zopet na-
prej, lačen, strgan in preganjan je kot
pri ujetnik svojega frontnega oddelka
dospel zopet na svoja domača tla. Čisto
neverjeten se je zdel njegov pobeg mnogim
njegovim tovarišem. Bil je novi Ro-
binzon; pod tem naslovom je tudi objavil
svoje dogodke na fronti že leta 1917. v
nekem ljubljanskem dnevniku. Odlikovan
z bronasto svinjo in Karlovim četnim
križem, je dobil širitedenski dopust.
Njegova žena in njegovi starši, ki so
imeli še štiri sinove v vojni, so komaj
verjeli, da se je povrnil dve leti pogreša-
ni mož in sin. Po dopustu je šel na itali-
jansko fronto. Tam je pred 52. ofenzivo
vodil krdele izvidnikov, po katerem je
avstrijska armada dobita tako važna ob-
vestila, da je mogla to ofenzivo končati z
zmago. Za to dejanje je bil odlikovan z
»zlatom«. Pozneje se je bojeval na Tirol-
skem in bil proti koncu vojne ujet. Tudi
to ujetništvo je trajalo poldruge leto.
Leta 1920. se je kot utrjen izkušen
frontni vojak vrnil iz vojne.

Po poklicu je zidar, njegov najljubši
posel je pa sadjarstvo. Leta 1942. je ob-
iskal sadarski tečaj, pri čemer je na-
pravil izpit z najboljšim uspehom izmed
vseh gorenjskih tovarišev. V zdravilišču
Veldes so ga zato nastavili za sadjarja.

Zelimo mu v njegovem lepem poklicu
še nadalje najboljših uspehov. W—

V prisrčni zahvali sodelavcem je posebno po-
udaril Ortsgruppenleiter Pg. E. Berger po-
žrtvovalnost Frauenschafte. S pozivom, da še
nadalje delajo za skupen cilj, srečno Gorenjsko,
je bil veliki apel zaključen. Menjavač se
petje pevskega društva Laak in pevske sku-
pine nemških vzgojiteljic obeh sol Laaka,
uspešna in zabavna dražba živili iz blaga za
KWHW, je nudilo 150 sodelavcem po velikem
albu nekaj prijetnih in zabavnih ur.

St. Martin unter dem Großgallenberg. (Zo-
pet kolesarska nesreča.) Nek dva-
njstleten deček, imenoma Wouk iz Unter
Pirnitsch, se je zaletel s svojim kolesom v ne-
veloz ter so ga morali prepeljati v bolnišnico v
Gallenfels. Pri tej priliki moramo tudi grajati
slabo navado, da kolesarijo na ozkem lesenu
mostu med Mednomin in Wilkertsche. Ker so
prepovedne table zadosti vidne, bi imelo orož-
ništvo veliko zaslužo, če bi eden izmed urad-
nikov ob znanih dnevnih časih pobiral denarne
kazni.

Sairach. (Iz vaške kronike.) Pred
kratkim sta Kreisorganisationsleiter Pg.
Zschirn in Kreiskassenleiter Kokec iz
Krainburga obiskala Ortsgruppe Sairach.
Ortsgruppenleiter Maler je pozdravil na-

vzroče polnoštevilno zbrane sotrudnike, ki jim
je nato Kreisorganisationsleiter v svojem go-
voru obrazložil važnost sodelovanja vsakega
posameznega Block- in Zellenleiterja. Nato je
Kreiskassenleiter razložil vse one nejasnosti,
ki se na tem področju pojavljajo pri vseh
Ortsgruppen. — Pri naborih letnikov 1923 in
1924, ki so se vršili pred kratkim, je bilo 99%
sposobnih. Veseli in dobre volje so novinci
prišli na nabor. Vsi so bili zelo zadovoljni z
dodelitvami posameznim edinicam čet in že
z veseljem čakajo čimprejšnjega vpoklica. —
Že dalj časa je med Sairachom in Krainburgom
obnovljen promet avtomobilskih pošte. Ker
avtobus med navedenimi krajevema dnevno le
enkrat obratuje in ne zadostuje za sprejem
vseh oseb, se vsi rojaki pozivajo, naj opuste
nepotrebne vožnje.

Heiligenkreuz. (Razno.) Te dni se je vršil
generalni apel Ortsgrupp. Dana so bila vsem
sodelavcem pojasnila in navodila. — Po dve-
in pol urnem zborovanju je praznovala Frauens-
chaft božično slavlje. Naši pridni učitelji
gd. Piko in gd. Winter sta svečano okrasili
sobo Frauenschafte Svečanost je povzdignilo
petje božičnih pesmi, ki jih je pela skupina
BDM.

Aus dem Kreise Radmannsdorf

Apel v Radmannsdorfu

Zahvala Kreisleiterja vsem sotrudnikom

Pred kratkim meseč je v Radmannsdorfu vršil
apel iz Ortsgruppe mesta, pri čemer je Orts-
gruppenleiter Petutschnig podal pregled
o delovanju stranke, odkar je bila ustanovljena
Ortsgruppe.

Objavil je med drugim, da je ustanovljeno pev-
sko tovarištvo Radmannsdorf pod izkušenim
vodstvom Pg. Pleiknerja iz Leesa. Nato je
Kreisfrauenschaftsleiterin govorila o delu, ki
ga je opravila NS-Frauenverein v Kreisu
Radmannsdorf in pritočila znatne številke o
neumornem delu gorenjskih žena. Take so v
tukajšnjem okrožju v okviru marmeladne ak-
cije zbrali ne manj kot 46.000 kg.

Nato je Kreisleiter dr. Hochsteiner
pregledno poročal o dobi svojega šestmeseč-
nega delovanja na Gorenjskem. Kreisleiter je
nato posebno podčrtal delo, ki ga je opravila
NS-Frauenverein. Primer iz Kronau, ki ima
vsteviš otroke 362 prebivalcev in je zbralo
324 kg marmelade, dokazuje kako neumorno

je delo gorenjskih žen. Iz dela mladiine je po-
hvalili predvsem ta čas tekoča akcijo z igra-
čami, ob katere se obeta znaten uspeh.

Veldes. (Darilo za vojno zimsko
pomoč.) Dienststelle des Reichskommissars
für die Festigung des deutschen Volkstums
in Veldes je izročila Kreisleiterju v Radmann-
sdorfu znesek 1000 RM za vojno zimsko pomoč.
Ta znesek so nabrali pri njenih uslužbenikih, ko
je Dienststelle praznovala Julefeier.

Ratschach-Matten. (Iz življenja v
Ortsgruppi.) Dne 12. dec. 1942. se je
vršila dobro obiskana predstava zvočnega fil-
ma »Truxa«. — Mladinska skupina je bila po-
vabljena na božično slavlje v Lienz. Udeležili
se ga je 10 dekleb. — Dne 13. decembra 1942
je službeni apel, katerega so se udeležili vsi
sodelavci KVB. Dobili so smernice za bodoče
delo. Nato je poročal Ortsgruppenführer
Berthsitsch — V enem tednu sta umrla
dva člana KVB, Franz Gasperšchitz st.
in Mathias Latzer.

net hat. Man sah es Ihnen an, daß sie gerne
unsere Kärntner Lieder singen. Zum Schluß
sangen beide Jugendgruppen gemeinschaftlich.
Eine Kameradin aus Oberkrain sprach dann
in warmen Worten den Dank für die herzliche
Aufnahme aus und überbrachte die Einladung
zum Gegenbesuch.

Amokläufer tötet Oberkellner eines Cafés
Na slapo miceri blaznez ubije placinega
v kavarni

Im Café eines Villacher Hotels kam es
in den späten Abendstunden des 16. Dezember
zu einem aufsehenerregenden Vorfall. Der 28-
jährige Gastwirtsohn Ferdinand Bernold aus
Drobollach am Faaker See schlug in
einem Anfall geistiger Umnachtung einen
Kellner, der den Gästen die Sperrstunde be-
kanntgab, zu Boden und bedrohte sodann mit
einem Dolchmesser die noch im Lokal an-
wesenden Personen. Dem Kellner Franz Zei-
ringer aus Villach, der vor dem Rasenden
hinter einer Tür Schutz gesucht hatte, ver-
setzte er mit dem Dolchmesser einen Stich ins
Herz, so daß Zeiringer sofort tot zusammen-
brach. Zwei weitere Gäste, die den Täter un-
schädlich machen wollten, wurden von Bernold
durch Stichen in die Brust bzw. Schulter ver-
letzt. Bei der Verfolgung des Amokläufers, der
in das Stiegenhaus des Hotels gerannt war,
wurde der Hotelgast Hermann Winsberger aus
Spittal a. d. Drau von einem anderen
Mann, der Winsberger für den Täter hielt,
durch einen Schuß in den Bauch tödlich ver-
letzt. Bernold, der eine Schußverletzung am
linken Unterarm erlitten hatte, brach schließ-
lich infolge starken Blutverlustes zusammen.
Die Erhebungen haben ergeben, daß Bernold
bereits einmal in einer Irrenanstalt interniert
gewesen war.

Aus dem Kreise Krainburg

Krainburg. (Službeni apel Orts-
gruppe NSDAP Krainburg-mesto.)
Ortsgruppenleiter Krainburg-mesta NSDAP
Pg. Klösch je sklical vse Amtswalterje
Ortsgruppe, vse člane štaba, vse Zelen-
in Blockleiterje, vse prilikušene zveze na skupen
apel. Zaprosil je med drugim vse navzoče, da
dajo na razpolago za olepsavo kronike Orts-
gruppe vse fotografiske posnetke letake itd.
Ob zaključku je dal Ortsgruppenleiter svoje
smernice za bodoče delo.

Krainburg. (Tovariški večer usluž-
benec Landrata Krainburg.) V no-
vem družabnem prostoru in predprostoru po-
slopja Landrata je priredil dne 17. decembra
1942. Landrat Kreisa Krainburg Pg. Dr. Skal-
ka nad vse prisoten in družaben tovariski večer.
Dobro ubrana glasba šramla je uvedla z
veselimi koračnicami zabavo. Po na sedanji
veliki čas se zadevajočem izreku je Landrat
pozdravil svoje nastavljence. Inspектор
Wenk se je zahvalil Landratu za tovariski
besede. Ob petju in veselih predvajanjih vseh
vrst so le prehitro minule lepe, s tovariskim
duhom in enotnostjo prežete vesele ure. Tudi
uslužbenstvo tovarne Luftwaffengeschäftsfeld
Hackenfelde Krainburg so praznovali božično
slavlje.

Krainburg-Wart. (Božičnica.) Zadnji
petek se je vršilo v svečano okrašeni kinski

dvorani božično slavlje. Polnozasedena dvorana
je pokazala pravo sliko razumevanja prebival-
stva. Potem ko so slovensko odigrale orgle
uvod, je pel zbor BDM pesem. Nato se je živo
predvajala stara, pa vendar zmerom nova
pravljica od Hansi in Greti. Igra so igrala
dekleta vojne službe, ki so zaposlene v Luft-
fahr-Gerätwerke, z velikim razumevanjem in
v hitrem tempu. Po zopetni pesmi odpeti po
BDM, je povzel besedilo Ortsgruppenleiter Pg.
Rebernik za slavnosten nagovor. S po-
zdravom Führerju in s pesmimi nadije je bila
zaključena ta častna in preprosta božična slo-
vesnost.

Laak a. d. Zeier. (Nabori.) Kot v ostalih
gorenjskih mestih se vrše sedaj tudi v Laaku
nabori mladeničev. Iz bližnje in daljnje okoli-
ce iz obeh dolin Zaiera so prišli polnoštevilno
na nabor in le malo izmed teh korenjakov je
bilo zavrnjenih. Ure vesele skupne zabave, ki
jo je priredilo skrbno tovarištvo Laak, so do-
kazale veselje, da so bili potrjeni.

Laak a. d. Zaler. (Eno leto stranki-
ga delovanja) Na velikem apelu so
se zbrali nedavno vsi politični Leiterji Orts-
gruppe in KVB v svečano okrašeni telovad-
nici meščanske Šole. Po pozdratu se je spomnil
Ortsgruppenleiter padlega Propagandaleiterja
KVB, Rudija Martelacka in je podal pregled
preteklega obnovnega dela v Ortsgruppi Laak.

Ostmark

und deren Bezirksstellen:

Krainburg Oberinspektor Franz Waida, Veldeser Straße 11
Domschale Simon Zurk, Krakauer Straße 15
Veldes Cyrill Koch, Burg 32
Aßling II Alois und Gisela Ambrositsch, Industriestraße 7

erteilen Auskünfte über Leben. (Familienversorgung, Kinderversicherungen), Unfall-, Haftpflicht-, Hausrat-, Einbruch-, Auto-, Maschinenbruch- und alle anderen

Mitarbeiter ehemaliger jugoslawischer Anstalten wollen sich wegen Übernahme

der Vertretung bei der Landesamtstelle sofort melden. Auch Anfänger werden

allerorts haupt- oder nebenberuflich aufgenommen und kostenlos eingeführt.

VERSICHERUNGEN

Versicherungs-A. G. Landesamtstelle Kärnten, Klagenfurt, Wienerstraße Nr. 11

Sotrudniki bivših jugoslawskih zavodov naj se takoj javijo radi prevzema zastop-
stev pri Landesamtstelle. Tudi začetniki se sprejemajo za vse kraje z glavnim ali
postranskim zaslужkom in se jih bo brezplačno vpeljalo.

ZAVAROVANJIH

Bekanntmachung

Kärntnerische Landes-Brandschaden-Versicherungs-Anstalt, Klagenfurt

Alter Platz Nr. 30 · Telefon Nr. 1846, 1847

Geschäftsführer in Oberkrain und Miesatal.

Versicherungszweige: Feuer-, Einbruch-, Diebstahl-, Verbundene Hausrat-, Glas- u. Glöckchenbruch-Versicherungen

BEZIRK KRAINBURG:

Für die Gemeinden: Flöding, St. Georgen, Höflein, Kainburg, Mautschitsch, Naklas, Predassel, Seeland, Wessnitz, Zirklach
Za občine:

Für die Gemeinde: Gallenfels
Za občino:

BEZIRK LAAK A. D. Z.:

Für die Gemeinden: Afriach, Eisern, Laak a. d. Z. (mit Ausnahme der Orte: Draga, Godeschitz, Oberdorf, Pungert, Rattendorf, Zauchen), Pölland, Saffnitz, Schwarzenberg, Selzach, Zarz
Za občine:

Für die Gemeinden: Osslitz, Safrach, Tratten
Za občine:

Für die Gemeinden: Laak a. d. Zaier mit den Orten: Draga, Godeschitz, Oberdorf, Pungert, Rattendorf, Zauchen-St. Martin unter dem Großgallenberg, St. Velt an der Sawe, Zwischenwässern
Za občine:

BEZIRK LITTAI:

Für die Gemeinden: Kressnitz, Littai, St. Martin bei Littai, Trebeleu, Waatsch
Za občine:

Für die Gemeinde: Weinthal
Za občino:

BEZIRK NEUMARKTL:

Für die Gemeinden: St. Anna, Heiligenkreuz, Kaiser, St. Katharina, Neumarkt
Za občine:

BEZIRK RADMANNSDORF:

Für die Gemeinden: Bressnitz, Görlach, Reifen, Veldes, Vigaun
Za občine:

Für die Gemeinden: Habern, Kropp
Za občine:

Für die Gemeinden: Breslach, Lees, Radmannsdorf, Steinbichl
Za občine:

Für die Gemeinden: Wochein-Felstritz, Wochein-Mitterdorf
Za občine:

Anton Oraschen in Kainburg, Veldeser Straße 11

Josef Sitar, Tischlermeister in Heiligenkreuz Nr. 23

Franz Aubel, Grenze Nr. 4, Post: Laak a. d. Zaier

Andreas Naglitsch, Selo Nr. 20, Post: Safrach

Alois Erker, Gend-Wachtmeister i.R. in Rattendorf Nr. 47, Post: Laak an der Zaier

Johann Anschel, Littai Nr. 78, Post: Littai

Karl Durjava, Eisenbahnangestellter in Domschale, Taborstraße 20

Josef Sitar, Tischlermeister in Heiligenkreuz Nr. 23

Rudolf Vaupotitsch, Veldes-Burg 211

Anton Oraschen, Kainburg, Veldeser Straße 11

Anton Fister, Sparkassenbeamter i.R., Radmannsdorf Nr. 112

Johann Arch, Kerschdorf Nr. 51, Post: Mitterdorf

BEZIRK STEIN:

Für die Gemeinden: Aich, Domschale, Jauchen, Lusttal, Karl Durjava, Eisenbahnangestellter in Domschale, Taborstraße 20

Za občine: Podgoritz Josef Posnitsch, Landwirt in Gradische Nr. 16, Post: Lukowitz

Für die Gemeinde: Moräutsch
Za občino:

Für die Gemeinden: Mannsburg, Schwarzendorf, Tersain

Za občine:

Für die Gemeinden: Kommenda, Wodlitz

Za občine:

Für die Gemeinden: Holm-Radomle, St. Martin i. Tucheln, Möttig, Obertucheln, Selo, Stein, Steiner-Felstritz, Zell bei Stein

Za občine:

Für die Gemeinde: Glogowitz

BEZIRK BLEIBURG F. D. MIESSTAL:

Für die Gemeinde: Gutenstein

Za občino:

Für die Gemeinden: Mieß, Schwarzenbach

Za občine:

Für die Gemeinde: Unterdrauburg

Za občino:

Für die Gemeinde: Prlav

Die Versicherungsnahmer werden gebeten, bei Neuordnung ihrer Versicherungen, wie: Neuversicherungen, Nachversicherungen oder Erhöhungen, sich an die zuständigen Geschäftsführer zu wenden.

Vse zavarovance prosimo, da se obrnejo pri novi ureditvi svojih zavarovanj kakor tudi novih zavarovanj, pozavarovanj ali zvišanjih na pristojne poslovodje.

POZIV UPNIKOM!

Tvrdič Zajc & Grčar, odnosno Johann Zajc, strojno mizarstvo, Domschale, je prenehala poslovati, ker se je preosnovala v tvrdko »Kawalsch« Spiel-Erzeugung J. Seiz & Co., Domschale, Oberkrain, ki je prevzela vsa njena aktiva in pasiva.

Vsi oni, ki imajo proti bivši tvrdki Zajc & Grčar kakršne koli zahtevek oziroma terjatev, se pozivajo, da se javijo z dokazili najkasneje do 1. februarja 1943 v pisarni notarja Dr. Hermann-a Hözl, Stein in Oberkrain, Adolf-Hitler-Platz 34, med uradnimi urami.

Stein in Oberkrain, dne 17. XII. 1942.

Notar Dr. Hermann Hözl.

Das Verbandpflaster
LEUKOPLAST
*Klebkräftig und haltbar
wie immer!*

ESSIG

Fabrik C. Wenger Klagenfurt

Stempel
Liefert rasch und sauber

Theodor Rabitsch
St. Veit an der Sawe

SENF

Fabrik C. Wenger Klagenfurt

Wenn es wieder —

„Rosodont“ in gewünschter Menge gibt, werden Ihnen auch alle neuen Freunde treu bleiben. Man weiß ja nun, wie sparsam diese feste Zahnpasta ist — und wie gut! Auch die handliche Dauerdose hat man schätzen gelernt, die nur „Rosodont“-Nachfüllstücke erfordert.

Rosodont
Bergmann's feste Zahnpasta
A. H. A. Bergmann, Waldheim (Sa.)

Andreas Ogrizek Strickerel
Krainburg

Alpenländische Zuckerwarenfabrik

Gelauft & Höffler
Klagenfurt

Spezialhaus für Herrenmoden

Karl Pickl

Klagenfurt, Paradeisergasse 4, Ecke Domgasse 8 · Ruf 1245

Nähkurse für Frauen und Mäddchen

Mit dem Beginn am 11. Jänner 1943 werden für Frauen und Mäddchen 4monatige Lehrgänge im Nähen veranstaltet.

Der Unterricht findet 3mal wöchentlich von 13.30 bis 17.30 Uhr in der neuen Baracke (hinter dem Arbeitsamt) statt. Es können alle Nähstücke für den Haushalt genäht werden. Das Nähzeug und die Stoffe bringen die Teilnehmerinnen mit.

In den Kursen wird auch der Unterricht in der deutschen Sprache erteilt.

Der Kursbeitrag für eine Teilnehmerin beträgt pro Monat 4.— RM.

Die Anmeldungen sind schriftlich an die Leiterin der Haushaltungsschule in Kainburg, Neue Baracke Nr. 1, zu richten.

Anmeldungsschluß am 5. Jänner 1943.

Šivalni tečaji za žene in dekleta

S pričetkom 11. januarja 1943 se bodo predili štirlmesecni tečaji v Šivanju za žene in dekleta.

Pouk se bo vršil trikrat tedensko od 18.30 do 17.30 ure v novi baraki štev. 1 (za Arbeitsamt). Šivalo se bo lahko vse za gospodinjstvo potrebne stvari. Šivalni pribor in blago naj prinesejo udeleženke s seboj.

V tečajih bodo poučevali tudi nemški jezik.

Prispevek za tečaj znaša za vsako udeleženko mesečno RM 4.—.

Pismene prijave naj se pošljajo na voditeljico gospodinjske šole, Kainburg, Neue Baracke Nr. 1. Prijave se sprejemajo do vključno 5. januarja 1943.

Die Leitung der Kreishaushaltungsschule in Kainburg.

Franziska Schinkowetz
Seiterer und Handlung

Kainburg, Am Baumgarten

Kupujem vsako množino konopijnega in anenega prediva.

Lichtspiele

Allgemeine Filmfreihand G.m.b.H. - Zweigstelle Veldes

ASSLING

Freitag, 25. XII.
Samstag, 26. XII.
Sonntag, 27. XII.
Montag, 28. XII.
Violanta
Für Jugendliche nicht zugelassen!
Mittwoch, 30. XII.
Donnerstag, 31. XII.
Traummusik
Für Jugendliche nicht zugelassen!

DOMSCHALE

Freitag, 25. XII.
Samstag, 26. XII.
Liebe ist zollfrei
Für Jugendliche nicht zugelassen!
Sonntag, 27. XII.
Montag, 28. XII.
Leichte Kavallerie
Für Jugendliche nicht zugelassen!
Donnerstag, 31. XII.
Freitag, 1. I. 1943
Anuschka
Für Jugendliche nicht zugelassen!

LAAK

Freitag, 25. XII.
Samstag, 26. XII.
Der Blaufuchs
Für Jugendliche nicht zugelassen!
Sonntag, 27. XII.
Montag, 28. XII.
Eine Nacht im Mai
Für Jugendliche nicht zugelassen!
Donnerstag, 31. XII.
Freitag, 1. I. 1943
Nixi
Für Jugendliche nicht zugelassen!

LITTAI

Freitag, 25. XII.
Samstag, 26. XII.
Der liebe Augustin
Für Jugendliche nicht zugelassen!
Sonntag, 27. XII.
Montag, 28. XII.
Wetterleuchten um Barbara
Für Jugendliche zugelassen!
Donnerstag, 31. XII.
Freitag, 1. I. 1943
Wir tanzen um die Welt
Für Jugendliche zugelassen!

MIESS

Freitag, 25. XII.
Samstag, 26. XII.
Heimatland
Für Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!
Sonntag, 27. XII.
Montag, 28. XII.
Der Lachdoktor
Für Jugendliche nicht zugelassen!
Donnerstag, 31. XII.
Freitag, 1. I. 1943
Die Hochzeitsnacht
Für Jugendliche nicht zugelassen!

RADMANNSDORF

Freitag, 25. XII.
Samstag, 26. XII.
Der laufende Berg
Für Jugendliche zugelassen!
Sonntag, 27. XII.
Montag, 28. XII.
Beates Flitterwochen
Für Jugendliche nicht zugelassen!
Donnerstag, 31. XII.
Freitag, 1. I. 1943
Liebe ist zollfrei
Für Jugendliche nicht zugelassen!

NEUMARKTL

Freitag, 25. XII.
Samstag, 26. XII.
Sonntag, 27. XII.
Montag, 28. XII.
Schloß Hubertus
Für Jugendliche zugelassen!
Mittwoch, 30. XII.
Donnerstag, 31. XII.
1. Jorzen... und Herzensleid
Für Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

SAIRACH

Freitag, 25. XII.
Samstag, 26. XII.
Heimatland
Für Jugendliche zugelassen!
Sonntag, 27. XII.
Montag, 28. XII.
Das Glück wohnt nebenan
Für Jugendliche zugelassen!
Donnerstag, 31. XII.
Freitag, 1. I. 1943
Der liebe Augustin
Für Jugendliche nicht zugelassen!

SCHWARZENBACH

Freitag, 25. XII.
Samstag, 26. XII.
Sonntag, 27. XII.
Das andere Ich
Für Jugendliche nicht zugelassen!
Donnerstag, 31. XII.
Freitag, 1. I. 1943
Traummusik
Für Jugendliche nicht zugelassen!

STEIN

Freitag, 25. XII.
Samstag, 26. XII.
Sonntag, 27. XII.
Montag, 28. XII.
Jugend
Für Jugendliche nicht zugelassen!
Donnerstag, 31. XII.
Freitag, 1. I. 1943
Leichte Kavallerie
Für Jugendliche nicht zugelassen!

ST. VEIT

Freitag, 25. XII.
Samstag, 26. XII.
Was geschah in dieser Nacht?
Für Jugendliche nicht zugelassen!
Sonntag, 27. XII.
Montag, 28. XII.
Wir tanzen um die Welt
Für Jugendliche zugelassen!
Donnerstag, 31. XII.
Freitag, 1. I. 1943
Liebe ist zollfrei
Für Jugendliche nicht zugelassen!

VELDES

Freitag, 25. XII.
Samstag, 26. XII.
Reise nach Tilsit
Für Jugendliche nicht zugelassen!
Sonntag, 27. XII.
Montag, 28. XII.
Ins blaue Leben
Für Jugendliche zugelassen!
Donnerstag, 31. XII.
Freitag, 1. I. 1943
Heißes Blut
Für Jugendliche zugelassen!

WOCHEINER-TAL

Freitag, 25. XII.
Samstag, 26. XII.
Heimatland
Für Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!
Sonntag, 27. XII.
Montag, 28. XII.
Die Liebesschule
Für Jugendliche nicht zugelassen!
Donnerstag, 31. XII.
Freitag, 1. I. 1943
Der liebe Augustin
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Mali oglasi

Službo dobi

Sprejme se takoj vajenec za pouk v pohištvenem mizarstvu. Prednost imajo iz bližje okolice, ki bi lahko uporabljali železniško zvezo. VIKTOR Pangoz, Möbelstichlerei, Wischmarie 14, St. Veit-Sawe.

Dva vajenca sprejem; vsa oskrba v hiši. Franz Bokal, slikar in pleskar, Polane 28, St. Veit-Sawe.

Preddelavca pri Bosovitschar Valentin Sminz 16, Post Laak-Zaier, 5251-7.

Dobro ohranjevo voleno jopico, bluzo in voleno obleko kupim. Postava srednje velika Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Jopa“.

Kupim šivalni stroj nov ali star. Greiser, Veldeser Straße 1, Krainburg.

Otroški športni voziček in malo globok, kupim. Danièle Schubitz, Laak-Zaier, Brückengasse 18.

Biljard, prodam ali zamenjam za moško kolo ali ročno slamoreznicu. Krainburg, Seelandstraße 94.

Blagajne, varne proti požaru in vlotu, omare za spise kupuje Muhihaus Hergeth, Klagenfurt, Burgasse 23.

Gramotonske plošče, stare in godalne instrumente vsake vrste kupuje Muhihaus Hergeth, Klagenfurt, Burgasse 23.

Prodam šestdelni zajčji hlev za cenejno vrednost.

Kdo zamenja stanovanje na kolodvoru Krainburg ob

zgubil novo, rjavu denarnico z cca 70.- RM

gotovine in dva ključa. Ker sem ubog cestni delavec prosim, da

se mi denar vrne.

Marentschitsch, Hilfsarbeiter pri

firmi „Via Nova“ ne na ime Jos.

Tschernutsch, proti primerni nagradi.

Dne 15. decembra sem pozabil

la v večernem

Kupim

Prodam novo kavirsko harmoniko za nizko ceno. Poizve se K. B. Krainburg, 5258-15.

Motorno dvo-kolo DKW 97 ccm v brezhibnem stanju za dobrega zanesljivega srednjeežega konja. Eventualno razliko do plačam. A. K. Wischmarie 33, Post Zirkach, 5263-22.

Dne 13. decembra je bilo ukradeno črno, skoro novo moško kolo, znamke „Solifa“. Kolesa na njem 26x1½ - torej mala; pedali iz rumenega stekla, luč (dynamo) ve-

liko kromasta, balanca z ročniki navzgor. Iz-sleditelju kolesa plačam 100 RM kot nagrada. Javitna na Erschen Stephan, Zirkach št. 93.

Od Laak do Oberdorf - Pölandertal zgubil ohranjevo voleno jo-pico, bluzo in voleno obleko kupim. Postava srednje velika Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Jopa“.

Otroški voziček in malo globok, kupim. Danièle Schubitz, Laak-Zaier, Brückengasse 18.

Kupim harmoniko, trivrstno dobro ohranjevo voleno jo-pico, bluzo in voleno obleko kupim. Postava srednje velika Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Jopa“.

Gramotonske plošče, stare in godalne instrumente vsake vrste kupuje Muhihaus Hergeth, Klagenfurt, Burgasse 23.

Prodam šestdelni zajčji hlev za cenejno vrednost.

Kdo zamenja stanovanje na kolodvoru Krainburg ob

zgubil novo, rjavu denarnico z cca 70.- RM

gotovine in dva ključa. Ker sem ubog cestni delavec prosim, da

se mi denar vrne.

Marentschitsch, Hilfsarbeiter pri

firmi „Via Nova“ ne na ime Jos.

Tschernutsch, proti primerni nagradi.

Dne 15. decembra sem pozabil

la v večernem

Ona poznana oseba iz Tschernutsch, ki je vzel v soboto

10. XII. paket

(za dve ženske

obleke) ob 9.30

uri v Krainburg

iz kupej

tržiškega vlaka,

naj ga takoj

vrne proti na

gradni na upravo

K. B. Krainburg, sicer bo

ovadena.

Razno

Ono, dobro mi znano osebo, ki je dne 5. decembra odnesla v vlaku pozabljeno suknjo in rokavice od po-

staje Werd - Aßling, resno opozorjam radi neljubnih posledic,

da vse takoj vrne na K. B. Krainburg, 5262-28.

Kundmachung

Die neuen Raucherkontrollkarten werden ab sofort nach dem nachstehenden angeführten Ausgabeplan an alle männlichen Verbraucher vom 18. Lebensjahr an und an Frauen vom 25. bis 55. Lebensjahr ausgegeben. Frauen über 55 Jahre erhalten also keine Raucherkarte.

Über Antrag kann auch Frauen unter 25 und über 55 Jahren die Karte ausgestellt werden, wenn ihr Ehemann, unverheirateter Sohn bei der Wehrmacht ist. (Nachweis ist erforderlich.)

Die Ausgabe der Kontrollkarten kann nur an jene Verbraucher erfolgen, bei denen die Personalkarte ha. aufliegt. Andere Antragsteller haben sich an ihren bisherigen Versorgungssitz zu wenden.

Bei Empfang der neuen Raucherkarte ist die III. Reichskleiderkarte vorzulegen. Die persönliche Abholung ist grundsätzlich vorgeschrieben. Ausnahmen können nur in dringenden Fällen gemacht werden. In diesem Falle muß schriftliche Bevollmächtigung für den Empfänger vorliegen.

Besonders hingewiesen wird auf die Bestimmung, daß für abhanden gekommene Kontrollkarten Ersatzkarten nicht ausgegeben werden.

Die Verteilung der Raucherkontrollkarten erfolgt nicht wie bisher nach Straßen, sondern nach dem Alphabet, dies gilt für die gesamte Bevölkerung der Stadtgemeinde Krainburg.

Krainburg, den 19. Dezember 1942.

Der Gemeindekommissar:

L.V. Decker, e. h.

Krainburg-Stadt und Umgebung, Ausgabestelle Poststraße 2. Von 8 bis 12 und von 14 bis 17 Uhr.

1. Schalter: 2. Schalter: 3. Schalter:

Am 28. Dezember 1942 G-H D-E-F A-B

Am 29. Dezember 1942 I-J-L K M-N-O

Am 30. Dezember 1942 R S-St-Sch P

Am 31. Dezember 1942 T-Tsch-U S-St-Sch W-Z

Wart-Margarethenberg, Ausgabestelle Wart 36, alte Schule. Von 8 bis 12 und von 14 bis 17 Uhr.

Am 28. Dezember 1942 A-H

Am 29. Dezember 1942 H-O

Am 30. Dezember 1942 O-S

Am 31. Dezember 1942 S-Z und Margarethenberg.

Opomba: Razdelitev kontrolnih kart za kadlice se ne vrši — kakor do sedaj — po ulicah, temveč po abecednem redu.

To velja za celokupno prebivalstvo mestne občine Krainburg.

SEIT 35 JAHREN

DARMOL-WERK
Dr. A. & L. SCHMIDGALL

CHEM. PHARM. FABRIK WIEN 82

KAFFEE ERSATZ

Fabrik C. Wenger Klagenfurt

75 LET

DONAU-CONCORDIA

ALLGEMEINE VERSICHERUNGS-A.G. WIEN

Delniška glavnica 4.000.000 Reidismark

Zavarovanje zoper požar in vlot, pohištva, stekla in vodovodnih škod, jamstveno, nezgodno in avtomobilsko zavarovanje, zavarovanje loma strojev in prevozov

V smislu naredbe šefa civilne uprave smemo poslovati na Gorenjskem in smo prevzeli tudi zavarovanja našega posestrimskega zavoda Dunav